PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXVIII Nr. 8058 | Joi 8 mai 1969 | 6 PAGINI — 30 BANI

CONDUCĂTORUL ÎNCERCAT AL ROMÂNIEI SOCIALISTE

La aniversarea Partidului Comunist Român

Se împlinesc astăzi 48 de ani de la memorabilul eveniment care, prin importanța sa covîrșitoare în viața și lupta clasei noastre muncitoare, prin consecințele ample și profunde pe care le-a avut asupra dezvoltării ulterioare a țării, s-a înscris cu litere de aur în istoria mișcării muncitorești și revoluționare din patria noastră și a întregului nostru popor — crearea Partidului Comunist Român.

Continuatorul luptelor seculare duse de poporul român pentru eliberare națională și socială, pentru neatîrnarea țării, pentru progresul multilateral al României și înaintarea ei pe calea civilizației, avînd viguroase rădăcini în mișcarea muncitorească din România, care se afirmase ca forța social-politică cea mai înaintată a societății încă din a doua jumătate a secolului trecut, partidul comuniștilor s-a făurit ca trup din trupul poporului, organic integrat în realitățile sociale ale țării. Crearea sa a corespuns unei necesități obiective, generată de stadiul dezvoltării economice, sociale și politice a României, a fost concluzia firească a experienței acumulate de mișcarea noastră muncitorească în decursul unui îndelungat proces de evoluție și maturizare politică, ideologică și organizatorică.

După cum se știe, îndată după primul război mondial, în condițiile puternicei ascuțiri a contradicțiilor sociale din țara noastră și ale marilor bătălii de clasă care au culminat cu greva generală din 1920, sub influența radicalizării maselor muncitoare puternic insuflețite de exemplul istoric al Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, a procesului de clarificare politică și ideologică din mișcarea muncitorească, delegații organizațiilor partidului socialist din întreaga țară, întruniți la Congresul din mai 1921, au votat în covîrșitoare lor majoritate pentru transformarea vechiului partid socialist în partid comunist. Prin crearea partidului comunist ca detașamentul de avangardă marxist-leninist al clasei muncitoare, lupta revoluționară în țara noastră s-a ridicat pe o treaptă superioară, a dobîndit un puternic avînt.

În cei 48 de ani care au trecut de la crearea sa, Partidul Comunist Român a străbătut un drum glorios de luptă eroică, îndeplinindu-și cu cinste rolul de avangardă revoluționară a clasei muncitoare și a maselor largi ale celor ce muncesc, de stegar al progresului social și apărător nedezmințit al intereselor naționale fundamentale. Este meritul istoric al Partidului Comunist Român de a fi condus rezistența antihitleristă, care a culminat cu victoria insurecției armate din august 1944, ce a dus la eliberarea României de sub jugul fascist, la participarea armatei române, umăr la umăr cu armata sovietică, la luptele purtate pînă la zdrobirea Germaniei naziste. Sub conducerea partidului, poporul muncitor a repurtat victoria în lupta împotriva claselor exploatatoare, a răsturnat domnia lor, bazată pe exploatarea și asuprirea celor mulți, și a devenit pentru prima oară stăpîn al propriilor destine, înfăptuiește o operă fără egal ca amploare constructivă, ritm și perspectivă de-a lungul milenarei sale istorii. Partidul însuși a cunoscut în acest răstimp un uriaș proces de dezvoltare și maturizare. El numără azi peste 1 860 000 de membri dintre cei mai buni fii ai națiunii noastre, dintre cei mai înaintați muncitori, țărani și intelectuali fără deosebire de naționalitate. Perfecționarea organizării sale, îmbunătățirea continuă a formelor și metodelor de activitate au dat posibilitatea sporirii neîncetate și perfecționării rolului conducător al partidului, în ansamblul său cît și al fiecărei organizații în parte. Avînd o compoziție corespunzătoare rolului și misiunii sale în societate, puternic legat de mase, înarmat cu concepția științifică a marxism-leninismului, cu o bogată experiență revoluționară, strîns unit în jurul conducerii sale, partidul este urmat cu devotament și încredere nețărmurită de întreaga națiune.

Așa cum sublinia secretarul general al C.C. al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu: **„Partidul Comunist Român a dobîndit recunoașterea unanimă a rolului de conducător al societății noastre datorită fidelității, devotamentului și spiritului de jertfă cu care a slujit neîncetat, încă de la înființarea sa, interesele supreme ale clasei muncitoare, ale celor ce muncesc, ale întregului popor. Politica sa, inspirată din nevoile arzătoare ale dezvoltării societății românești, din interesele vitale ale întregului popor, întemeiată pe principiile marxism-leninismului, a devenit drapelul sub care s-au unit, în rînduri strînse, muncitorimea, țărănimea, intelectualitatea, întreaga națiune".**

„Nu există azi în România om cinstit, de bună credință, care să nu recunoască că ceea ce s-a înfăptuit sub conducerea comuniștilor constituie epoca de aur a patriei. Viitorul patriei este legat de partidul comunist și numai urmînd neabătut politica comuniștilor poporul își poate realiza visul de fericire și prosperitate".

Trăsăturile caracteristice pentru fizionomia partidului sînt devotamentul neclintit față de popor, legătura organică cu masele largi ale celor ce muncesc, capacitatea de a exprima pînă la con-

(Continuare în pag. a II-a)

REȘIȚA — maturitate industrială în permanentă înfiripare

Prin decantări succesive, prin evoluții mai întîi lente, apoi din ce în ce mai rapide, peisajul Reșiței a ajuns să dețină azi marca unei originalități puternice, ca o efigie bătută în metal, patinată de timp, înnegrită de secole, iluminată de vetrele incandescente, înviorată de fațade colorate, masivă ca o monedă grea și de preț, încrustată cu noi contururi suple și îndrăznețe.

De unde această originalitate, m-am întrebat nu o dată, străbătînd străzile Reșiței. O atmosferă de burg medieval se îngemănează cu profilurile industriei moderne, ulițe vechi, „rînduri" așezate pe dealuri ca băncile unui amfiteatru, privesc prin ceața furnalelor spre alte rînduri de blocuri noi, înalte, ridicate pe dealurile din față. Și totuși, Reșița vine de undeva, din istorie.

În compania profesorului Octavian Răut, un pasionat iscoditor al vestigiilor metalurgiei resitene, încerc să reconstitui drumul de milenii al metalului și al oamenilor de pe aceste meleaguri. După urme încă insuficient confirmate, se pare că prin apropiere ar fi existat o „scoala fabrorum" — o școală a fierarilor instituită în epoca ocupației romane. Numeroase cuptoare de topire și afinare a minereurilor, obiecte turnate și forjate, foale și alte unelte rudimentare atestă caracterul intens al acestei ocupații pe teritoriul din jurul Reșiței. Dar, evident, epoca industriei propriu-zise începe mult mai tîrziu, în a doua jumătate a secolului XVIII. În 1971 Reșița va sărbători **două secole de existență**, două secole de producție siderurgică și metalurgică neîntreruptă. Dialogul cu tovarășul inginer **Constantin Savu**, director general al combinatului siderurgic, începe chiar de la această aniversare.

reportaj de Paul DIACONESCU

— Vreau să vă arăt ceva — și interlocutorul își părăsește biroul și deschide ușa masivă a unui seif din care scoate o mică plachetă. E o plachetă de metal încastrată în lemn, ca acele mici plăci de aur, de argint sau de bronz pe care le primesc sportivii urcați pe treptele cele mai de sus ale performanței. Despărțită printr-o diagonală, plăcuța conturează două imagini. În partea din stînga, sus, o pungă, un cimpoi parcă ușor dezumflat: primul convertizor tip Bessemer instalat la Reșița. Data: 1868. Pe cealaltă jumătate a plăcuței, în dreapta jos, o sferă perfectă, ca un nucleu concentrat al Universului: primul convertizor de oțel prin insuflare de oxigen, instalat la Galați. Data: 1968.

S-a întîmplat (emoționantă coincidență!) ca centenarul unui eveniment siderurgic să fie sărbătorit printr-un alt, nou și important, eveniment siderurgic. Privesc îndelung plăcuța de metal și încerc să-i surprind semnificația, sugestiile. Evident, se degajă din ea, în primul rînd, o mîndrie, mîndria „ctitorului" resitean. Apoi, o anume modestie față de performanțu extraordinară a partenerului de întrecere, a partenerului gălățean, de partea căruia se află tine-

(Continuare în pag. a V-a)

ÎN CAMPANIA AGRICOLĂ

Nici o suprafață nu e prea mică spre a fi însămînțată

● Numeroase alte unități anunță încheierea semănatului ● Relaxare nemotivată în unele județe rămase în urmă ● Tractoare „gripate" de... dezorganizare

Timpul excepțional de frumos și călduros a permis ca în județele unde semănatul a întîrziat, această lucrare să fie intensificată, iar acolo unde sămînța a fost pusă din vreme în pămînt și plantele au răsărit, să înceapă lucrările de întreținere. Așa este în agricultură: abia se încheie o campanie de lucrări, că și începe alta. Veștile sosite la ziar consemnează faptul că numeroase alte unități agricole au terminat semănatul, iar în unele locuri, cooperatorii și lucrătorii din fermele agricole au trecut la efectuarea lucrărilor de întreținere la culturile prășitoare și, îndeosebi, la sfecla de zahăr.

Nu poate fi trecut cu vederea faptul că, în unele județe, mai sînt suprafețe mari care mai trebuie însămînțate cu culturi de primăvară. De aceea trebuie acționat cu toată hotărîrea și energia, astfel încît această lucrare să se încheie în timpul cel mai scurt. Cum se stă din acest punct de vedere în județele Gorj și Maramureș?

Este adevărat că, în ultimele zile, în județul Gorj lucrările agricole au cunoscut un ritm deosebit de intens. Între 1 și 4 mai, după cum ne-a relatat directorul direcției agricole județene, tov. Gheorghe Ionescu, viteza zilnică la semănat a fost depășită cu 10 la sută. Pînă ieri, din cele 77 cooperative agricole de producție, 52 au și terminat semănatul porumbului. Printre acestea sînt cele din Tîrgu-Cărbunești, Țînțăreni, Hurezani, Scrada, Poiana, Gilort, Brănești, Telești și altele.

O situație asemănătoare se constată și în județul Maramureș, unde pînă la începutul acestei săptămîni se însămînțaseră numai 65 la sută din suprafețele prevăzute a se cultiva cu porumb. În cursul zilei de ieri, 70 de cooperative agricole au încheiat semănatul porumbului.

Deși timpul a fost, aproape peste tot, deosebit de frumos, în unele locuri semănatul continuă să se desfășoare în ritm nesatisfăcător. În județul Gorj, de exemplu, în ultimele zile (5, 6 și 7 mai) s-a înregistrat o scădere a vitezei zilnice de lucru. În parte, această situație se explică prin faptul că au rămas de semănat terenurile nemecanizabile sau cu exces de umiditate. Încetinirea ritmului de lucru se datorește însă și unor deficiențe organizatorice. În primul rînd, lasă de dorit modul cum consiliile de conducere ale unor cooperative agricole și șefii secțiilor I.M.A. asigură folosirea tractoarelor și atelajelor. La cooperativele agricole din Tulburea, Ani-

Nistor TUICU
P. ION

(Continuare în pag. a III-a)

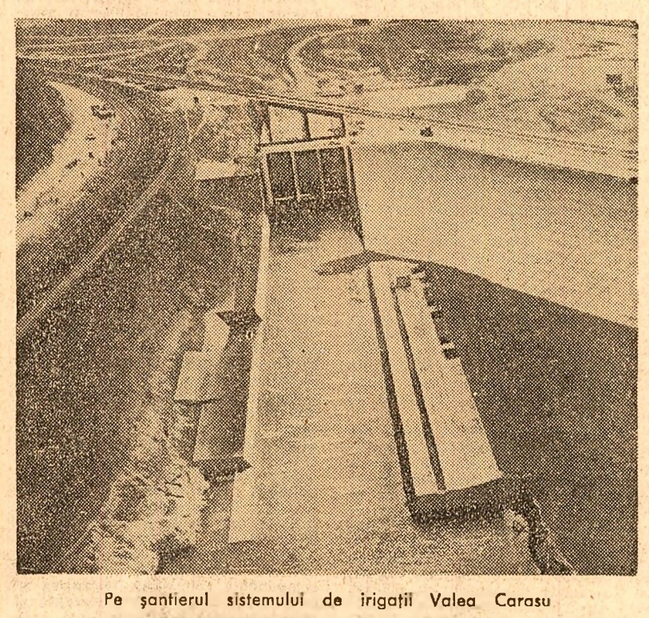

Pe șantierul sistemului de irigații Valea Carasu

Realizări în industria Capitalei

După cum ne informează Direcția de statistică a municipiului București, în luna aprilie, pe ansamblul industriei Capitalei a fost realizat planul producției globale în proporție de 102,5 la sută, al producției marfă vîndută și încasată, de 104,2 la sută, iar al productivității muncii de 102,1 la sută.

Unitățile industriei bucureștene au realizat, în această perioadă, peste plan, printre altele, 30 555 000 KWh energie electrică, 693 tone oțel, 10 400 bucăți anvelope, 6 339 kVA transformatoare de forță de diferite mărimi, 41,6 tone utilaj tehnologic pentru industria alimentară, 739,3 tone utilaje pentru industria metalurgică, 1 558 băi emailate din fontă, 30 600 mp țesături din lînă și confecții textile în valoare de aproape 18,5 milioane lei.

Sporul producției obținute pînă la sfîrșitul lunii aprilie prin creșterea productivității muncii este cu 56,4 la sută mai mare față de perioada corespunzătoare a anului 1968. În același timp, planul livrărilor la export a fost realizat în proporție de 106,4 la sută, cu 25,6 la sută mai mult decît în primele patru luni ale anului precedent.

(Agerpres)

Plecarea în Belgia a unei delegații a C.C. al P.C.R., condusă de tovarășul Virgil Trofin

Miercuri dimineața a plecat în Belgia o delegație a Comitetului Central al Partidului Comunist Român, condusă de tovarășul Virgil Trofin, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., care, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist din Belgia, va face o vizită în această țară.

Din delegație fac parte tovarășii Dumitru Coliu, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., președintele Colegiului Central de partid, Constantin Vasiliu, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., și Ștefan Mocuța, secretar al Comitetului județean Arad al P.C.R.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegația a fost salutată de tovarășii Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Petre Blajovici, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., Ghizela Vass, Dumitru Ivanovici, Vasile Potop, Andrei Cervencovici, șefi de secție la C.C. al P.C.R., Emil Popa, vicepreședinte al Comisiei Centrale de Revizie, de activiști de partid.

★

La sosire, pe aeroportul din Bruxelles, delegația Comitetului Central al Partidului Comunist Român a fost întîmpinată de Albert de Coninck, membru al Biroului Politic, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Belgia, Marie Guisse, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist din Belgia, și Robert Guillaume, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist din Belgia.

Au fost prezenți, de asemenea, Alexandru Lăzăreanu, ambasadorul Republicii Socialiste România în Belgia, și membri ai ambasadei.

(Agerpres)

„PRODUCȚIA NETERMINATĂ" problemă a planului și a organizării economice

Dicționarul statistic-economic dă următoarea definiție producției neterminate: „indicator statistic în expresie bănească ce caracterizează producția al cărui proces de fabricație nu a fost terminat, avînd o situație intermediară între materie primă și semifabricat, sau între semifabricat și produs finit și care se găsește în curs de prelucrare, montare sau în așteptare, sau în faza interoperațională, în secțiile de fabricație ale întreprinderii". Mai departe, se precizează că producția neterminată se include în producția globală sub forma diferenței valorii stocurilor de la sfîrșitul și începutul perioadei (lună, trimestru) și numai la întreprinderile cu ciclu lung de fabricație, a cărei limită inferioară este de 30 de zile.

Formularea dicționarului este, desigur, bine orientată cu rezerva că, în practică, autenticitatea mărimii indicatorului amintit, realismul său depind de justa determinare a stadiului fizic de prelucrare a materiilor prime și semifabricatelor. Am spus „în practică", deoarece tocmai aici apar neajunsuri, mai mult sau mai puțin obiective, care deformează realitatea, volumul producției globale — fiind generate de fotografierea inexactă, în momentul critic ales pentru raportare, a stocurilor în curs de prelucrare. De altfel, probabil și din acest motiv, rolul producției globale în sistemul de indicatori economici s-a restrîns permanent. Totuși, productivitatea muncii, principalul factor de creștere economică, se stabilește chiar în funcție de producția globală a unei întreprinderi. Cum se poate preveni, în acest caz, posibilitatea ca, în practica industrială, calculele de determinare a producției globale sau, mai la obiect, a producției neterminate, să nu se desfășoare pe un teren propice exagerărilor de tot soiul?

Spre a identifica unele soluții în acest domeniu, am canalizat investigațiile la două mari întreprinderi constructoare de mașini: uzina „Progresul" Brăila și uzina „Vulcan" din București.

La „Progresul" se observă unele aspecte care demonstrează că nu finalitatea procesului productiv a dat naștere depășirii producției globale. La finele anului trecut, de pildă, producția marfă realizată era cu numai 0,2 la sută mai mare decît cea planificată, în timp ce valoarea producției neterminate crescuse, tot față de plan, cu 1,8 la sută. În condițiile unei ritmicități normale a producției, un asemenea decalaj nu trebuia să apară. Dacă se justifică această nepotrivire cu mărirea stocului de producție neterminată în scopul „pregătirii" judicioase a fabricației în anul curent, pledoaria conducerii uzinei nu stă în picioare, întrucît se presupune că acest lucru a fost avut în vedere la întocmirea planului pe anul 1968. De altfel, ritmul lent al realizării producției în primele două decade ale lunii ianuarie dovedește că nu a existat baza material-productivă corespunzătoare unei activități normale, deci nici nu se poate vorbi de pregătirea din timp a fabricației. Realitatea este că fără acest sold al producției neterminate, procentul de îndeplinire a planului producției globale ar fi fost mult mai mic.

Corneliu CARLAN

(Continuare în pag. a III-a)

ÎN ZIARUL DE AZI:

● DOSARUL COMISIILOR DE JUDECATĂ NU POATE FI CLASAT

● SPORURILE ȘI INDEMNIZAȚIILE FRÎNEAZĂ SAU STIMULEAZĂ FLUCTUAȚIA LUCRĂTORILOR?

● SĂ DĂM MESERIILOR DEFICITARE CADRELE DE CARE AU NEVOIE!

● „EVOLUȚIA ȘI FORMELE GENULUI LIRIC"

Prietenii statornici ai teatrului pot fi mai numeroși

puncte de vedere

Reducerea numărului de spectatori în sălile unor teatre reprezintă un fenomen real, consemnat de sociologi din toată lumea, care aduc felurite explicații și justificări. Cauzele sînt asemănătoare pînă la un punct (a devenit un loc comun a vorbi despre concurența cinematografului, a televiziunii), apoi se diversifică în funcție de complexul condițiilor social-politice, culturale, proprii fiecărei țări.

Să reprezinte, oare, scăderea afluenței publicului la teatru o fatalitate? Personal nu cred așa ceva.

Acum șapte-opt decenii, cînd a apărut cinematograful, mulți prevesteau sfîrșitul teatrului. Dar teatrul nu a pierit. Cîtva timp mai tîrziu, cînd filmul mut a cedat locul filmului sonor, unii au considerat că teatrul este din nou grav amenințat. Dar teatrul tot n-a dispărut. Dimpotrivă.

Înainte de primul război mondial, în București existau trei instituții teatrale de prestigiu recunoscut: Teatrul Național, Compania Davila și Teatrul Comedia. A urmat „invazia" cinematografului, dar cele trei teatre nu s-au dizolvat. Ele au proliferat, dublîndu-și sau triplîndu-și numărul. Așadar, destinul teatrului nu s-a sfîrșit.

Există însă realitatea despre care vorbeam — împuținarea numărului de spectatori (la unele teatre și la unele spectacole de-a dreptul îngrijorătoare) — realitate ce nu ne poate lăsa indiferenți. Aici este, cred, cazul să se intervină pentru recaptarea publicului. Dar cu o pasiune sporită, cu acea abnegație și dăruire cu care au ridicat teatrul pe umerii lor bărbați ca Ion Eliade Rădulescu și Vasile Alecsandri, Gheorghe Barițiu, Iosif Vulcan și alții. Există în schemele tuturor teatrelor noastre posturi anume prevăzute pentru oameni care să aducă lume la teatru.

Dar nu a lor este în principal misiunea de a poliriza în jurul teatrului public mult, receptiv și pasionat; ci a teatrului însuși, a colectivului în totalitatea lui. „Unde ni-s entuziaștii, visătorii, trubadurii?" se întreba Vlahuță. Parafrazîndu-l, am pune și noi întrebarea: unde ne sînt animatorii de teatru? Unde sînt acele spirite deschise, ambițioase în a promova valori noi și a cultiva capodopere clasice? Unde sînt acele bătălii inteligente, acele provocări la duelul fanteziei, al ingeniozității pentru ca spectatorii să rămînă credincioși teatrului? Ei n-au pierit. Sîntem cu toții convinși de acest lucru.

Acum șase decenii, Alexandru Davila, Pompiliu Eliade creau un cerc de prieteni ai teatrului, alcătuit din personalități școlare și universitare ca Mihail Dragomirescu, Ion Bianu, Ion Tanoviceanu, Petre Haneș, prin girul și entuziasmul cărora atrăgeau tineret la reprezentații de matineu, selectate

Mihai FLOREA

(Continuare în pag. a IV-a)

Telegrame

Domnului Președinte
CHARLES DE GAULLE
COLOMBEY-LES-DEUX-EGLISES FRANȚA

Stimate domnule Președinte,

Cu prilejul renunțării la exercitarea funcției de președinte al Republicii Franceze, doresc să exprim încă o dată înalta prețuire pe care o acordăm contribuției dumneavoastră în războiul împotriva fascismului, activității puse în slujba cauzei destinderii, promovării politicii de independență, colaborare și înțelegere între state, care v-au consacrat ca eminent om de stat și personalitate remarcabilă a vieții politice contemporane.

Păstrînd cu multă plăcere amintirea întîlnirilor și convorbirilor pe care le-am avut în timpul vizitei dumneavoastră în țara noastră, îmi exprim convingerea că relațiile dintre România și Franța vor cunoaște o continuă dezvoltare în interesul ambelor popoare, al cauzei securității, păcii și cooperării internaționale.

Adresîndu-vă, domnule Președinte, cele mai calde urări de sănătate și fericire dumneavoastră și doamnei de Gaulle, vă rog să primiți expresia înaltei mele considerațiuni.

NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Excelenței Sale
Domnului NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România
BUCUREȘTI

Mulțumesc cu toată sinceritatea Excelenței Voastre și Consiliului de Stat pentru amabilele felicitări transmise cu prilejul zilei mele de naștere.

JULIANA
Regina Olande

FAPTUL DIVERS

Cinegetică

În munții Gurghiu, Călimani și Giurgeu a început unul dintre cele mai spectaculoase fenomene ale sezonului cinegetic: rotitul cocoșului de munte. În locurile numite Vîrful Mare, Stîncile Sirodului, Fîncel, Bătrîna, Ghilcoș și Creanga Mică, unde trăiesc aceste păsări, vînătorii s-au așezat la pîndă, în așteptarea unor trofee rare. Fondul de vînătoare din această zonă se îmbogățește continuu cu noi specii de animale. În bazinul silvic al Văii Gurghiului a fost colonizat cerbul lopătar, iar în masivul Hășmașul Mare și în pădurile de la izvoarele Oltului, Mureșului și ale Bicazului vor fi aduse, spre aclimatizare capre negre. Amănuntele sînt absolut reale. Deținem probe sigure. Dar nu de la vînători!

În atenția miliției

Există, din păcate, și călători certați cu cele mai elementare norme de comportare civilizată. Două exemple furnizate de direcția reviziei de vagoane a stației București-Obor sînt edificatoare. Trenurile 8 032 și 8 312 aveau, la sosirea în Capitală, o situație jalnică: instalații electrice și sanitare distruse, oglinzi, geamuri și becuri sparte, perdele, șaltere, dulii etc. lipsă. Un vagon n-a scăpat neatins! Pagube — mii și mii de lei la un singur transport. Un adevărat act de vandalism. Fiind vorba de bunuri obștești (și cum trenurile amintite nu sînt singurele în culpă) e de așteptat ca organele de miliție să înceapă identificarea și pedepsirea celor ce deteriorează bunurile publice.

Crutați cartea

În vitrinele multor biblioteci publice din țară a apărut anunțul: „Crutați cartea"! Apelul este general. Anual se scot din circuit mii de cărți. Motivul? Mulți cititori neserioși duc pe paginile cărților împrumutate o adevărată corespondență. Unii însăilează epistole amoroase, alții își scriu memoriile și cugetările. Putem să-i dezbărăm? Desigur, doar dumnealor se țin oameni cu carte!

Izvoarele sănătății

În zona depresiunii superioare a Oltului, în apropierea localității Mădăraș-Ciuc, hidrogeologii au pus în evidență cel mai mare zăcămînt de ape minerale identificat pînă în prezent în țară. O particularitate a zăcămîntului se referă la conținutul ridicat de anhidridă carbonică: 3,5 grame la litru. Bogata sursă de apă minerală (puternic impregnată cu bioxid de carbon) face parte dintr-o zonă hidrografică de forma unui triunghi limitat de localitățile Borsec, Bilbor și Tușnad, cuprinzînd în perimetrul său peste 2 000 izvoare. În această zonă au început lucrări de captare a noi izvoare de ape minerale, destinate atît îmbutelierii cît și curei balneare în diferite afecțiuni. Nu vă duceți încă. E prea devreme...

Suvenir din... magazie

Vasilica Neacșu era pînă de curînd magazineră la spălătoria Trustului alimentației publice din Brăila. Era și nu mai este, pentru că își făcuse altă magazie acasă. Se obișnuise ca atunci cînd pleca de la serviciu să ia cîte un „suvenir". Și azi așa, mîine așa, agonisise acasă 235 de pahare, 142 fețe de masă, 106 fețe de pernă (confecționate tot din fețe de masă), 50 metri de prosoape. Strîngătoare, își făcuse magazie din... magazie. Acum o inventariază pentru a face precizările necesare instanței de judecată.

Dorință îndeplinită

Soții Bocșa din Turda și-au dorit foarte mult ca alături de cei nouă copii (8 fete și un băiat) să mai aibă încă un... moștenitor. Recent, Maria Bocșa s-a întors de la maternitate cu... doi băieți. Surpriză dublă! Și duble felicitări fericitului tată!

Rubrică redactată de
Ștefan ZIDĂRIȚĂ
Gheorghe POPESCU
cu sprijinul corespondenților „Scînteii"

DOSARUL COMISIILOR DE JUDECATĂ NU POATE FI CLASAT

În baza hotărîrilor Congresului al IX-lea al partidului au luat ființă **comisiile de judecată, organe obștești de influențare și jurisdicție.** Această formă de activitate nu este nouă în țara noastră. Nou este doar faptul că, **sintetizînd experiența cîștigată pînă acum de diferitele organe similare, comisiile de judecată elimină paralelismele și suprapunerile existente în acest domeniu, avînd totodată competențe simțitor lărgite.** Îndeplinindu-și atribuțiile cu care au fost investite, **comisiile de judecată aduc o contribuție din cele mai importante la educarea maselor, la promovarea unei atitudini corecte față de muncă, la întărirea și dezvoltarea avutului obștesc, la încetățenirea normelor socialiste de conviețuire, la apărarea legalității.**

În întreaga țară ființează la ora actuală circa 15 400 de comisii, cuprinzînd aproximativ 115 000 persoane, dintre care circa 77 000 de membri aleși, restul fiind secretari și membri delegați (ai sindicatului și ai administrației) pentru întregirea completelor care judecă litigiile de muncă. Este un întreg detașament de oameni ai muncii care înțeleg să cheltuiască din orele lor libere pentru a îndeplini această sarcină obștească de mare însemnătate socială.

Cum au pornit la muncă aceste organisme? De la început trebuie spus că, deși legea a intrat în vigoare la începutul acestui an, comisiile și-au început concret activitatea abia de o lună, o lună și jumătate. Ca atare, la unele comisii s-a adunat un mare număr de dosare, dintre care unele privind fapte petrecute în 1968, încît una din preocupările cele mai arzătoare o constituie lichidarea restanțelor. Din sondajele făcute rezultă însă că această preocupare nu este peste tot prezentă. Pînă la 15 aprilie, cele 13 comisii ce funcționează pe lîngă Consiliul popular municipal Cluj nu soluționaseră decît 25 de cauze din cele 627 înregistrate. Este limpede că un asemenea ritm nu este de natură să ducă la încadrarea într-un timp cît mai scurt în prevederile legii, care stipulează clar că judecarea pricinilor se face în termen de 30 de zile de la sesizare sau, după caz, de la data cînd încercarea de împăcare nu a reușit.

Problema principală, de esență am spune, a acestor organisme de influențare și jurisdicție este însă aceea a competenței cu care-și îndeplinesc atribuțiile, ele avînd menirea să hotărască în împrejurări de care depinde situația unor oameni și bunuri și, mai ales, judecînd drept și cu discernămînt, să preîntîmpine aglomerarea instanțelor judecătorești cu un număr important de pricini. Sînt comisiile în măsură să desfășoare o asemenea activitate? Investigația pe care am făcut-o la uzinele „23 August" din Capitală, de pildă, arată că din toate cele cinci comisii de judecată cîte funcționează aici fac parte, pe lîngă maiștri, tehnicieni, ingineri, și cadre cu studii juridice, în curs sau terminate, ceea ce constituie un ajutor esențial în buna desfășurare a activității. În schimb, nici la Uzina de utilaj chimic Grivița Roșie, nici la Uzina mecanică de material rulant, din comisie nu fac parte oameni cu asemenea studii. Cazurile nu sînt izolate. Potrivit datelor de care dispune Comisia centrală, instituită special pe lîngă Consiliul de Miniștri, în 85 la sută din comisii — așa cum au fost ele alese — nici un membru și nici măcar secretarul nu au pregătire juridică.

Înainte de toate, este însă imperios **necesar să se acorde o serioasă îndrumare și asistență tehnică comisiilor de judecată,** fără de care, oricîtă bunăvoință și interes ar manifesta membrii lor, nu vor reuși să răspundă acestei sarcini grele și de mare răspundere, care exclude, în primul rînd, improvizația și diletantismul.

În sprijinul comisiilor a fost editată — într-un tiraj de 50 000 de exemplare — o broșură cuprinzînd textul legii, extrase din codurile penal și de procedură penală, modele de registre și ale unor acte necesare. Paralel, Uniunea Generală a Sindicatelor a tipărit o broșură oarecum similară, iar Revista Română de Drept, organ al Asociației juriștilor, în afară de textul legii, tipărit ca anexă la unul din numere, a inițiat o rubrică permanentă în sprijinul comisiilor de judecată. Toate acestea sînt, fără îndoială, instrumente prețioase de lucru. Cu condiția însă ca ele să ajungă la cei cărora le sînt destinate. La Uzinele „23 August" nu am găsit, la data de 22 aprilie, nici un exemplar din primele broșuri menționate care, așa cum am fost informați, s-au distribuit gratuit tuturor comisiilor din țară. La Uzina mecanică de material rulant, l-am întîlnit pe tov. Ion Dumitrescu, șef de atelier și președinte al comisiei din uzină, în plin studiu: din lipsa altui material (nici lui nu-i parvenise broșura), își făcea singur conspecte din Codul penal și din cel de procedură penală.

Deși legiferată, o importantă instituție socială își așteaptă încă perfecționarea

La Comisia centrală ni s-a vorbit pe larg despre acțiunile de instruire întreprinse în întreaga țară — pe linia comisiei, a Asociației juriștilor, a sindicatelor etc. În unele locuri, ca la Brașov de pildă, 67 de juriști au vizitat comisiile din județ și le-au instruit; la Sf. Gheorghe, președintele tribunalului județean, în calitatea sa de președinte al Asociației locale a juriștilor, a organizat altfel instruirea: timp de 8 zile, a chemat zilnic un număr de președinți și secretari ai comisiilor la sediul județean; la Tulcea, consiliul sindical județean împreună cu Asociația juriștilor au organizat un curs seral în două serii pentru membrii comisiilor de judecată din întreprinderi și instituții. Rezultă deci că, în forme și cu mijloace variate, activitatea este organizată și îndrumată. Dar, ținînd seama de realitatea pe care o oferă componența comisiilor, **instruirea se cere continuată cu perseverență și mult adîncită.** Argumente că așa trebuie acționat sînt suficiente: din necunoaștere, comisiile au înregistrat pricini care nu sînt de competența lor, împăciuirea nu se face întotdeauna în termenul prescris de lege, în unele cazuri, s-au dat hotărîri netemeinice și nelegale. Problema este cu atît mai acută, cu cît în fața comisiilor de judecată se prezintă cauze variate, complexe, dar cel mai frecvent litigii de muncă, a căror soluționare corectă este condiționată de stăpînirea temeinică a legislației.

Mai apare aici un aspect din cele mai importante. În activitatea pe care o desfășoară, se creează, obligatoriu, o practică judiciară a comisiilor de judecată în abordarea diferitelor spețe. Dar, cum este firesc, și în acest domeniu legislația se cere aplicată unitar. Deci, comisiile de judecată ar avea și, mai ales, vor avea nevoie de decizii de îndrumare. **Întrebarea este: acestea fiind organe obștești, cui îi revine îndatorirea de a depista practica judiciară pe care o creează?** Este, fără îndoială, necesar ca în cadrul legăturilor ce se stabilesc între instanțele judecătorești și comisiile de judecată să fie lămurite o seamă de probleme de drept material ori procesual, în scopul aplicării unitare a legislației. O asemenea sarcină ar reveni mai ales tribunalelor județene, evident în urma analizei soluțiilor date — în aceleași probleme — de către judecătorii, deciziile de îndrumare fiind de competența Tribunalului Suprem.

În apărarea drepturilor oamenilor muncii, s-a dat posibilitatea celor ce se consideră nedreptățiți prin hotărîrea comisiei de judecată, în cazul litigiilor de muncă al căror obiect are o valoare sub 1 000 lei, să sesizeze sindicatul, care poate cere reexaminarea cauzei, potrivit prevederilor legii, în termen de 30 de zile de la pronunțare. În fapt însă, exercitarea acestui drept este stînjenită de întîrzierea cu care uneori se redactează hotărîrile. În aceste condiții, supunem forurilor de resort propunerea susținută de toți cei cu care am discutat de a se modifica această prevedere a legii, în sensul ca **termenul de reexaminare să se calculeze începînd de la data comunicării către părți a respectivei hotărîri.**

După cum s-a precizat, comisia centrală de specialitate este alcătuită din delegați ai Ministerului Justiției, Ministerului Muncii, Comitetului pentru Problemele Administrației Locale, Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, U.C.E.C.O.M. și Consiliului Central al Asociației Juriștilor. În consecință, s-a luat măsura ca, pe plan local, în județe, reprezentanții acelorași foruri să se ocupe de organizarea și funcționarea comisiilor de judecată. **Se simte nevoia ca acești reprezentanți — deși nu sînt nominalizați de lege — să se constituie realmente, peste tot, într-un colectiv coordonator cu activitate continuă, cu un plan bine chibzuit.** În baza acestuia, e necesar să se asigure periodic, prin diferite mijloace, contacte directe, nemijlocite, cu toate comisiile de judecată din județ, punîndu-se un accent deosebit asupra acelora din cooperativele agricole de producție și consiliile populare comunale, unde se semnalează, pentru moment, cele mai multe aspecte negative. Trebuie asigurat pe toate căile — comitetele județene de partid fiind și ele chemate să prindă în sfera preocupărilor lor acest domeniu — ca organismele de influențare și jurisdicție să activeze în spiritul prevederilor hotărîrilor conducerii de partid și de stat, să-și îndeplinească la înălțime menirea pe care o au, contribuind la respectarea cu strictețe a legalității socialiste.

Maria BABOIAN

Conducătorul încercat al României socialiste

(Urmare din pag. 1)

topire interesele lor vitale. Istoria României nu cunoaște un alt partid politic care să fi luptat cu asemenea abnegație și spirit de sacrificiu pentru fericirea celor ce muncesc, să fi slujit cu atîta consecvență înaltele idealuri ale poporului de libertate, independență, dreptate și progres social.

Tocmai datorită devotamentului și credinței lor în popor au izbutit comuniștii să răzbată prin furtunile anilor ilegalității, să reziste terorii și prigoanei sălbatice dezlănțuite împotriva lor de clasele exploatatoare, să unească în jurul lor masele largi și să le conducă la victorie în lupta revoluționară. În virtutea acelorași trăsături, poporul nostru i-a încredințat partidului, cu nemărginită încredere, conducerea destinelor sale. Rolul de forță politică conducătoare pe care-l îndeplinește partidul în societatea noastră este rezultatul unui proces obiectiv, al unei îndelungate evoluții istorice, în cursul căreia poporul s-a convins că partidul comunist este exponentul intereselor sale fundamentale, călăuza sa încercată pe drumul progresului. Schimbările radicale petrecute în structura societății românești, încununate prin victoria deplină și definitivă a socialismului, prin desființarea pentru totdeauna a oricărei exploatări și asupriri, înaintarea susținută a României pe calea progresului economic, realizările în industrializarea țării și în modernizarea agriculturii, în ridicarea nivelului de trai al maselor, dezvoltarea culturii și învățămîntului, a creației științifice și artistice, continua adîncire a democrației socialiste, închegarea, pe baza deplinei egalități în drepturi a tuturor oamenilor muncii, a prieteniei frățești dintre poporul român și naționalitățile conlocuitoare, unitatea moral-politică a întregului popor sînt tot atîtea roade ale conducerii de către partid, dovezi palpabile ale justeții politicii sale.

Pe măsura dezvoltării construcției socialiste, rolul conducător al partidului crește, exercitîndu-se în forme noi, superioare. Caracteristic etapei actuale este faptul că acest rol se manifestă cu putere crescîndă în absolut toate sferele vieții sociale. Conștient de înalta răspundere ce-i revine, partidul nostru perfecționează neîncetat modalitățile prin care își exercită rolul conducător în societatea socialistă.

Partidul își îndeplinește rolul conducător înainte de toate prin politica sa, marxist-leninistă, care reprezintă aplicarea creatoare a principiilor generale ale revoluției și construcției socialiste potrivit condițiilor concrete ale României. Folosind teoria revoluționară a proletariatului ca o călăuză în acțiune, ca un instrument de analiză și interpretare științifică a fenomenelor și proceselor economico-sociale, partidul studiază în permanență realitățile țării, manifestă o înaltă receptivitate față de imperativele noi ale dezvoltării sociale, caută în fiecare etapă soluțiile optime pentru problemele pe care le ridică viața, promovează neabătut noul, împotriva a ceea ce a devenit anacronic, depășit, anchilozat, împotriva a tot ce frînează mersul înainte. Aceste caracteristici ale activității partidului nostru și-au găsit o înaltă expresie în programul de înflorire multilaterală a țării elaborat de Congresul al IX-lea, care a marcat un moment de importanță istorică în viața partidului, ca și a întregului popor; în ansamblul de măsuri novatoare elaborate de Conferința Națională și de plenarele C.C. vizînd domeniile esențiale ale construcției socialiste — de la îmbunătățirea conducerii și planificării economiei naționale, pînă la reorganizarea administrativ-teritorială, de la perfecționarea sistemului de învățămînt sau a organizării activității de cercetare științifică, pînă la dezvoltarea neîntreruptă a democrației socialiste. Înaltul spirit de dreptate socială de care este animat în activitatea sa, consecvența cu care militează pentru înfăptuirea deplinei egalități sociale între oameni, pentru promovarea umanismului socialist sporesc și mai mult marea autoritate și prestigiul de care se bucură partidul în rîndurile maselor.

Efectul tuturor acestor măsuri se traduce în suflul dinamic, proaspăt, imprimat tuturor sectoarelor de activitate, în creșterea inițiativei și spiritului de răspundere al maselor largi, în afirmarea tot mai puternică a forțelor creatoare ale națiunii — ceea ce permite valorificarea din plin a avantajelor orînduirii socialiste, înaintarea rapidă a țării pe calea socialismului.

Pornind de la concepția marxistă potrivit căreia socialismul poate fi numai opera conștientă a poporului suveran, partidul se sfătuiește în permanență cu oamenii muncii, solicită permanent și pe cele mai diverse căi înțelepciunea, experiența, inițiativa, spiritul lor civic.

Toate acestea întăresc legăturile partidului cu masele, încheagă tot mai puternic unitatea de nezdruncinat a poporului în jurul partidului. Adeziunea deplină a maselor celor mai largi la politica internă și externă a partidului, adeziune ce și-a găsit o atît de vie exprimare cu prilejul ultimelor alegeri și care se manifestă de fapt zi de zi în avîntul cu care muncește întregul popor pentru a înfăptui programul elaborat de Congresul al IX-lea al partidului, reprezintă una din cele mai pregnante caracteristici ale societății românești.

În indisolubilă corelație cu politica internă a partidului este politica sa externă, reflectînd aceeași înaltă grijă și responsabilitate față de interesele patriei, față de cauza socialismului și păcii în lume. Asigurînd bunul mers al construcției socialiste, materializarea cu succes a ideilor socialismului și comunismului, crearea unei înalte civilizații materiale și spirituale în România, partidul nostru își îndeplinește nu numai îndatorirea națională fundamentală față de propriul popor, dar și îndatorirea internaționalistă de a contribui la creșterea forțelor mondiale ale socialismului.

Credincios dintotdeauna și în mod consecvent ideilor nobile ale internaționalismului proletar, partidul nostru desfășoară o intensă activitate pe plan extern în sprijinul cauzei unității și solidarității internaționale a tuturor celor ce muncesc. În acest spirit, P.C.R. nu precupețește nimic pentru a-și aduce contribuția la dezvoltarea continuă a relațiilor de prietenie și colaborare frățească cu toate țările socialiste, cu toate partidele comuniste și muncitorești de care ne leagă indisolubil comunitatea de ideologie și țeluri, la întărirea solidarității cu organizațiile revoluționare și democratice, cu mișcările de eliberare națională, cu toate forțele antiimperialiste din întreaga lume.

Pornind de la premisa că unitatea mișcării comuniste și muncitorești internaționale constituie un comandament suprem al zilelor noastre, chezășia creșterii influenței socialismului asupra dezvoltării sociale contemporane, Partidul Comunist Român acționează neabătut, stăruitor, pentru depășirea actualelor dificultăți și normalizarea relațiilor dintre partidele frățești, pentru dezvoltarea acestor relații pe principiile ferme ale marxism-leninismului, pe respectarea deplinei egalități a partidelor, a dreptului fiecărula de a-și elabora de sine stătător linia politică în problemele interne, ca și în cele internaționale — numai în acest fel putîndu-se asigura o unitate frățească și cu adevărat trainică.

Călăuzit de interesele supreme ale păcii, partidul nostru promovează o politică de colaborare cu toate statele lumii, indiferent de orînduirea lor socială și politică. Întreaga activitate internațională a partidului și statului nostru este clădită pe respectul principiilor independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc — aceste principii afirmîndu-se tot mai mult în viața internațională ca singura bază viabilă a unor raporturi normale între țări, a afirmării libere a fiecărei națiuni.

Prin politica sa externă, prin eforturile perseverente îndreptate spre dezvoltarea colaborării internaționale, apropierea și înțelegerea între popoare, zădărnicirea politicii cercurilor imperialiste agresive, asigurarea securității și păcii în Europa și în întreaga lume, România se afirmă ca un factor activ al marelui front mondial al păcii, democrației și socialismului.

Aniversăm crearea partidului în împrejurări în care întreg poporul se află angrenat într-o muncă intensă pentru sporirea potențialului economic al țării, pentru îndeplinirea planului pe anul 1969, an hotărîtor al cincinalului, pentru întîmpinarea celei de a 25-a aniversări a eliberării patriei și a Congresului al X-lea al partidului cu cît mai însemnate realizări pe toate tărîmurile. Întrecerea declanșată în cinstea acestor mărețe evenimente dinamizează și mai mult avîntul și energia creatoare a maselor.

În fabrici și uzine, muncitorii, tehnicienii, inginerii își dedică eforturile realizării exemplare a sarcinilor de plan, creșterii eficienței economice, înfăptuirii măsurilor stabilite de partid în vederea perfecționării organizării și conducerii, a ridicării întregii activități economice la un nivel superior. Țărănimea noastră cooperatistă, toți oamenii muncii din agricultură muncesc pentru a asigura executarea în cît mai bune condiții a lucrărilor agricole de primăvară, pentru a pune temelia unor recolte bogate, a folosi din plin marile posibilități de sporire a producției pe care le oferă agricultura noastră socialistă. Eforturile clasei muncitoare și ale țărănimii se îmbină armonios cu cele ale intelectualității care își pune cunoștințele, talentul, capacitatea de creație în slujba dezvoltării economiei, științei, artei și culturii, a progresului general al țării.

Sufletul intensei activități creatoare care se desfășoară pretutindeni sînt organizațiile de partid, comuniștii, chemați să se situeze permanent în fruntea oamenilor muncii, să-i înflăcăreze pentru obiectivele partidului, să facă din politica sa, în fiecare întreprindere, cooperativă agricolă sau instituție, o uriașă forță transformatoare.

În toată această vastă activitate, în elanul cu care se muncește în întreaga țară pentru realizarea programului desăvîrșirii construcției socialiste elaborat de partid — își găsesc o vie expresie sentimentele de dragoste și prețuire ale națiunii noastre socialiste față de Partidul Comunist Român. Unitatea întregului popor în jurul partidului, a conducerii sale, este chezășia unor noi și tot mai mari izbînzi ale poporului nostru pe drumul socialismului și comunismului, a împlinirii celor mai înalte idealuri ce-l însuflețesc.

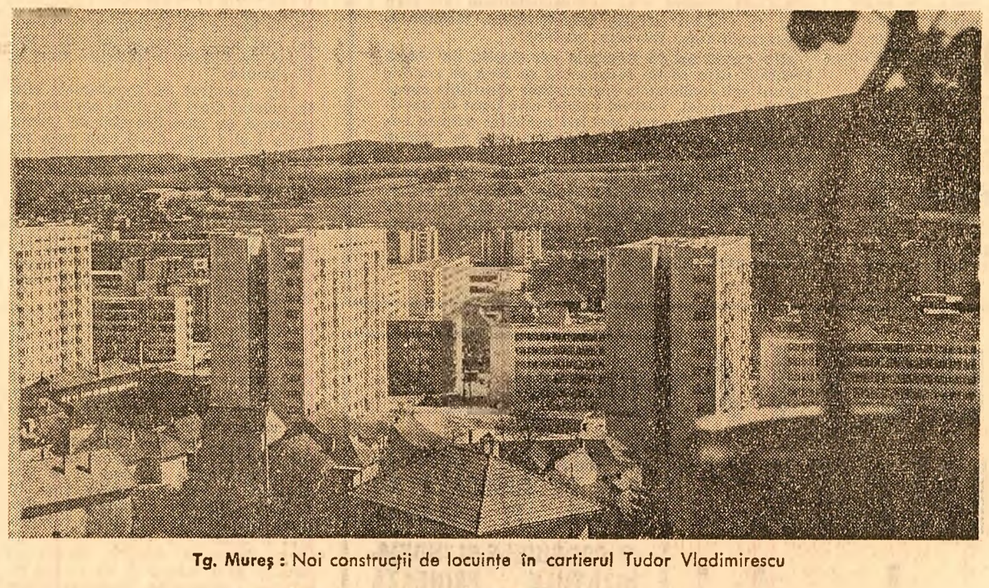

Tg. Mureș: Noi construcții de locuințe în cartierul Tudor Vladimirescu

„SCĂDERI DE TENSIUNE" în electrificarea rurală

Anchetă în județele Vaslui și Bihor

În cadrul vastei acțiuni de dezvoltare a economiei naționale se înfăptuiesc cu consecvență și prevederile planului de electrificare a țării. Lumina, confortul și atributele civilizației pe care le aduce electricitatea pătrund pînă în cele mai îndepărtate sate.

Rețeaua electrică a cuprins și majoritatea satelor județului Vaslui, atît ca urmare a includerii în acest județ a unui mare număr de sate din fostul raion Huși, în care s-a încheiat în linii generale electrificarea, cît și datorită preocupării consiliilor populare comunale și județean de a încasa fondurile din contribuția cetățenilor, finanțînd lucrările și creînd astfel front de activitate echipelor I.R.E. Iași. În multe sate s-a adăugat și munca patriotică a cooperatorilor, care au ajutat la săparea fundațiilor pentru stîlpi, la plantarea acestora, la transportul diferitelor materiale etc. Ca urmare, din cele 461 sate existente în județ, 293 sînt electrificate, iar în acest an sînt planificate 27 de sate. Totodată, sînt planificate 30 de extinderi, din care 22 în semestrul I; există și forțe, și materiale ca să se poată lucra în ritm intens.

În județul Bihor, ca urmare a investițiilor făcute de stat și a participării efective la lucrări a cetățenilor, cu bani și muncă, crește considerabil numărul satelor electrificate. Din cele 448 localități rurale existente, 340 sînt electrificate, iar pentru 1969 au fost planificate încă 16 sate, alături de lucrări de extindere în alte 47 de localități.

În ambele județe însă, deși puternic interesate în realizarea electrificării, multe cooperative agricole de producție nu participă la această acțiune de interes general cu cota parte de bani stabilită. Nu mai puțin de 7 cooperative, cum sînt cele din Ceica, Răbăgani sau Ineu de Criș, județul Bihor, au refuzat pur și simplu să-și achite obligațiile. Sînt afectate astfel interesele unor mase largi de locuitori. „La electrificarea satelor Bicăcel, Gruilung și Cărăndeni, aparținătoare comunei noastre — ne spunea **Dumitru Mihuț**, președintele consiliului popular comunal Lăzăreni, cooperativele agricole au fost primele care și-au achitat sumele stabilite, iar adunarea fondurilor de la contribuabili s-a făcut cu discernămînt, adică în primul rînd de la aceia care se știa că pot să beneficieze imediat de binefacerile electricității. S-au evitat astfel situații neplăcute și reclamații justificate din partea cetățenilor, care, achitîndu-și cota parte, nu ar fi putut totuși să-și introducă lumina electrică în casă decît mult mai tîrziu". Așa ar fi trebuit să procedeze și consiliul popular al comunei Aușeu în ce privește electrificarea satului Gheghie. Căci ce s-a întîmplat? În acest sat, curentul electric s-a introdus cu 10 ani în urmă, dar unele case nu au lumină electrică nici astăzi. „Am achitat la timp și integral sumele stabilite — ne sesizează **Gheorghe Holban** și **Florian Popa**, dar curent electric tot nu avem. De ce? Pentru că locuim pe o ulită mai laterală și, se spune, că nu au ajuns banii pentru a se mai întinde rețeaua cu doi stîlpi. Dar ce vină avem noi?"

Asigurarea la timp a contribuției C.A.P.-urilor și a unităților socialiste, cum sînt cele ale cooperației de consum, ale industriei locale etc. trebuie rezolvată și în județul Vaslui. Aici problema se amplifică pentru că, pe lîngă faptul că unele unități sînt rămase în urmă cu achitarea cotei-părți, unele s-au electrificat din banii adunați de la populație și, de ani de zile, nu-i restituie. Asemenea probleme trebuie analizate la nivelul forurilor centrale de resort și rezolvate în cel mai scurt timp.

În acțiunea de electrificare a satelor din județul Vaslui se întîlnesc și alte aspecte care îl îngreunează mersul. Cum bine se știe, lucrările de electrificare rurală sînt realizate, parțial, cu ajutorul contribuției voluntare în bani a locuitorilor satelor. Deci, strîngerea la timp a sumelor votate este esențială pentru desfășurarea lor în ritm continuu. Or, după cum ne spunea ing. Violor, inginerul șef adjunct al I.R.E. Iași, **Sava Laurențiu**, și ing. **Grigore Sîrbu**, șeful serviciului electificări rurale al întreprinderii, au subliniat că din cauza adunării greoaie a fondurilor, nu se poate respecta nici planificarea stabilită. Și în acest an, deși s-a întocmit un protocol de planificare între consiliul popular județean și Ministerul Energiei Electrice, pe obiective concrete, se continuă același joc de-a aminatul. Multe consilii populare comunale — între care cele din Bălteni, Costești, Rebricea, Laza, Ivănești, Tăcuta, Banca și altele — par să lase ca încasarea fondurilor din contribuție voluntară pentru electrificare să se desfășoare de la sine.

Există în județul Bihor și circa 130 de localități rurale care au fost declarate electrificate, deși aceasta s-a realizat doar parțial, limitîndu-se pe alocuri la introducerea curentului electric pe ulițele din centrul satului sau la numai cîteva instituții și case ce au fost mai apropiate. Așa stau lucrurile de aproape 7 ani de zile în localitățile Tria și Dernișoara, unde din totalul de 11,8 km străzi s-au electrificat numai 6,4 km, ori în alte sate — cum sînt Cîmpanii și Vălanii de Pomezău — în care instalațiile s-au montat în 1966, ca în 1969 să mai aibă încă ulițe neluminate. „Această practică nedorită își are originea în constituirea cu mari întîrzieri a fondurilor necesare, ne spunea **Eugen Frențiu** de la sectorul de electrificări rurale al direcției tehnice județene. Tot atît de adevărat este că situația a fost influențată și de unele neajunsuri provenite de la întreprinderea județeană de electricitate, care nu satisface întotdeauna în mod corespunzător și operativ cerințele oamenilor. În comuna Spinuș, de pildă, mulți locuitori au pregătit materialul necesar sau chiar au executat instalațiile în case, dar așteaptă de multă vreme sosirea electricienilor pentru definitivarea lucrărilor. Pe alocuri se mai întîlnesc și cazuri cînd instalatorii condiționează executarea lucrărilor de „mici atenții", pe care le așteaptă sau chiar le solicită de la cetățeni, așa cum s-a întîmplat în aceeași comună.

Cu prilejul investigațiilor noastre au reieșit și alte probleme care s-ar cere reglementate și pe care le supunem atenției forurilor de resort. Astfel, s-a desprins propunerea de a se studia posibilitatea reașezării, mai precis a diferențierii cotei-părți de 20 la sută, acordată în mod uniform de către stat tuturor comunelor ce se electrifică. Propunerea se bizuie pe faptul că, în momentul de față, unele sate mai dezvoltate nu au practic nevoie de acest ajutor, în timp ce altele trebuie susținute cu fonduri mult mai mari. Se impune, apoi, analizarea posibilităților de acordare a unor împrumuturi rambursabile, deoarece satele care nu au fost încă electrificate sînt tocmai cele cu putere economică mai mică, așezate destul de departe de rețeaua sistemului național, încît lucrările de electrificare se ridică la sume considerabile. De asemenea, s-a mai formulat propunerea ca aprobarea electrificării satelor să se facă pe viitor cu circa doi ani înainte, pentru a se putea constitui astfel din timp fondurile, iar după aceea să se treacă la planificarea executării lucrărilor.

Numai prin conjugarea eforturilor organelor centrale, ale celor locale și ale cetățenilor, agricultura socialistă și întreaga populație rurală vor ajunge să beneficieze într-un timp cît mai scurt de marile avantaje ale electrificării.

Ion PITICU
C. MANOLE
corespondenții „Scînteii"

pagina economică

Pe șantierele de construcții:

SPORURILE ȘI INDEMNIZAȚIILE FRÎNEAZĂ SAU STIMULEAZĂ FLUCTUAȚIA LUCRĂTORILOR?

Specificul șantierelor de construcții, cu activitatea lor de o complexitate și durată diferite, amplasate în localități mai mult sau mai puțin dezvoltate, ridică probleme deosebite în domeniul organizării și folosirii judicioase a forței de muncă. Oamenii șantierelor beneficiază, printre altele, de indemnizații și sporuri de salarii, cazare și transport gratuite, de dreptul de a menține spațiul de locuit și domiciliul inițial, de posibilitatea de a vizita familia, periodic, rambursîndu-li-se cheltuielile. Totuși, se pare că modul de aplicare a acestor reglementări nu mai este eficient la ora actuală.

O analiză în acest domeniu, întreprinsă în județul Argeș, infirmă părerea acelor conducători de șantiere care susțin că ar fi vorba de o „insuficiență absolută" de cadre calificate și necalificate și că aceasta generează fluctuația forței de muncă. Să vedem ce arată datele. În județ, atît în anii 1967 și 1968, cît și în acest an, volumul anual de investiții nu a depășit 4 miliarde lei, iar pe șantiere au lucrat și lucrează între 25 000—30 000 de constructori. La unele lucrări și șantiere, în unele perioade, s-a resimțit într-adevăr lipsa forței de muncă, dar pe ansamblu necesarul a fost asigurat (din numărul total de constructori, 60—65 la sută fiind recrutați pe plan local). În întreprinderile și organizațiile de construcții au fluctuat 25—30 la sută din totalul muncitorilor, în timp ce din fondul de timp de lucru s-au pierdut 2—6 procente în fiecare an.

Tocmai în cele cîteva procente pierdute din fondul de timp de lucru se află explicația acelei „insuficiențe absolute" de forță de muncă. Este paradoxal ca execuția unor lucrări să nu se desfășoare normal, din lipsă de constructori, în timp ce la nivel de șantiere sau întreprindere numărul mediu scriptic de muncitori este depășit. De exemplu, la I.C.M. Pitești, în intreg anul trecut, în fiecare trimestru, s-au înregistrat permanent depășiri ale numărului mediu scriptic cu 700—1 100 muncitori, în vreme ce, de fiecare dată, restanțele se justificau prin lipsa forței de muncă. Asemenea anomalii au existat și se mențin în prezent și pe alte șantiere.

Ce arată „radiografia" acestor neajunsuri? Că ele se datorează, mai întîi, sistemului defectuos de organizare în profilul teritorial a activității de construcții. În aceeași zonă sau platformă lucrează numeroase unități de construcții, care nu-și corelează acțiunile, muncitorii plimbîndu-se de la un șantier la altul. De exemplu, locuințele din Pitești se execută de trei întreprinderi de construcții — subordonate Ministerului de Construcții pentru Industria Chimică și Rafinării, Ministerului Industriei Construcțiilor și consiliului popular județean — care se „concurează" și se incomodează reciproc. La fel stau lucrurile cu șantierele obiectivelor industriale din zona Găvana, unde lucrările se execută de o puzderie de unități din subordinea a 4 ministere. Unitățile de construcții respective nu colaborează între ele. De la un an la altul se tot „organizează". Și nu numai ele procedează în acest fel. Antrepriza pentru construcția platformei chimice și-a schimbat profilul de cinci ori de la începerea lucrărilor de investiții.

Asemenea deficiențe, dublate de lipsa specializării și a unui profil organizatoric bine precizat al întreprinderilor de construcții, generează instabilitatea cadrelor. Instabilitate agravată și de modul nerațional de acordare a indemnizațiilor și sporurilor. Acestea se dau, în principiu, angajaților nelocalnici pentru compensarea cheltuielilor suplimentare. Or, în practică, principiile de acordare sînt încălcate de multe ori în mod grosolan.

Ne oprim la cîteva asemenea exagerări depistate de organele bancare. La acordarea indemnizațiilor, unul din criteriile care trebuie luat în considerare este caracterul de nelocalnic al salariatului respectiv. De aici începe o întortocheată „jonglerie", pentru a confirma că un salariat sau altul nu locuiește la Pitești. Instrucțiunile în vigoare prevăd obligația unităților de construcții de a recruta cît mai mulți salariați localnici, aducerea lor din alte localități făcîndu-se cu discernămînt și în cazuri extreme. Uneori, însă, această îndatorire este nerespectată. Pe șantierele de pe platforma chimică s-au adus de către I.C.M. Pitești și Colibași, de către I.C.I.M. Brașov funcționari și meseriași ce puteau fi recrutați pe plan local. Și aceasta, în numele „necesității" de a lucra cu oameni... cunoscuți, chiar dacă ei nu corespund funcției ce o dețin. La I.M.B. Pitești, de pildă, funcția de șef serviciu contabilitate este ocupată de o salariată care este pregătită în horticultură, iar la I.C.M. Pitești în majoritatea funcțiilor economice sînt încadrați salariați cu pregătire medie. La Grupul 805 Pitești, aceeași situație. Este de domeniul faptului incredibil exemplul întreprinderii construcții-montaj Pitești, care a adus de la Brăila, plătind indemnizații, fotograf, croitor, spălătoreasă și alți asemenea salariați.

Revenim, însă, la „eforturile" unora de a dovedi că nu sînt localnici, că nu au domiciliul stabil în Pitești, sau în localitățile învecinate. Controalele efectuate au arătat că la acordarea indemnizațiilor, în multe cazuri, nu se verifică existența în fapt a domiciliului. La șantierul I.C.I.M.B. Colibași, salariatul Tiberiu Ionescu — șef birou aprovizionare — deși locuia la părinți cu familia, avea buletin de identitate pentru altă localitate și, ca urmare, a prezentat un contract pentru a face dovadă că a închiriat spațiul părinților. În realitate, la domiciliul respectiv nu se găsea familia, aceasta fiind adusă pe șantier, unde i s-a asigurat cazarea. Totuși, salariatul amintit a încasat indemnizație. Cazul nu este singular. Anul trecut s-au mai depistat și alte situații asemănătoare: la I.C.M. Pitești — 14 cazuri, acordîndu-se necuvenit 34 016 lei indemnizații, la Trustul de construcții local — 75 cazuri cu 18 390 lei, la I.C.I.M. Brașov, șantier Colibași — 6 cazuri cu 15 796 lei, la grupul 805 Construcții Pitești — 13 cazuri cu 14 276 lei, iar la I.C.H. Corbeni — 17 cazuri cu 36 407 lei.

Din păcate, exagerările de acest gen sînt destul de numeroase. Formulele folosite sînt „ingenioase", fiind strecurate prin portițele imperfecțiunilor ce le deschid interpretarea și aplicarea reglementărilor în vigoare. O anomalie a modului de aplicare a acestor reglementări o constituie practica folosită de Grupul de șantiere Corbeni. În perioada execuției lucrărilor la Hidrocentrala de pe Argeș și la cele din amonte, a beneficiat de spor „de izolare". Începînd cu 1968, activitatea s-a deplasat în aval, în zona orașului Curtea de Argeș, unde nu mai este vorba de izolare. Totuși, unitatea continuă să-și mențină sediul în Corbeni, tocmai pentru a putea încasa sporul respectiv. Iată cum sporul de izolare te face să duci o viață „izolată" de echitatea socialistă, de principiile unanim recunoscute ale repartiției după muncă.

La acordarea indemnizațiilor de șantier, reglementările în vigoare mai prevăd că, acolo unde există posibilități ca salariații să se întoarcă zilnic la domiciliul lor, să se asigure transportul lor gratuit și chiar să se studieze ce este mai economicos: transportul gratuit sau plata indemnizațiilor. În orice caz, un drept exclude pe altul. În general, întreprinderile invocă lipsa spațiilor de cazare și, totuși, nu insistă pentru recrutarea pe plan local a forței de muncă necesare. Altele pretind spații peste dimensionările prevăzute în organizarea de șantier. La I.C.M. Pitești, în structura costurilor ce au depășit cu milioane de lei prevederile proiectelor de organizare, cheltuielile cu cazarea (baracamente) și transport dețin o însemnată pondere. Și aceasta, tot din cauza unei anomalii: același personal beneficiază uneori și de transport gratuit, și de indemnizații. Asemenea neajunsuri persistă, în timp ce spațiile de locuit atribuite constructorilor nu sînt gospodărite judicios. În cazul a 5 unități de construcții (I.C.M. Pitești, I.M.B. Pitești, I.I.B. Pitești, I.U.G.T. Pitești și Grupul 805 Pitești) s-au asigurat unor salariați spații peste necesar, depășindu-se norma locativă admisă cu 672 camere.

Toate aceste neajunsuri nu numai că întrețin fluctuația forței de muncă pe unele șantiere, dar generează și importante pierderi economiei naționale. De aceea, perfectionarea reglementărilor în vigoare și a modului de aplicare a lor se impune cu stringență. În acest sens, unii specialiști sînt de părere ca sporurile și indemnizațiile să fie bine dimensionate și incluse în cîștig. Cadrele cu înaltă calificare să beneficieze de indemnizații de detașare în perioada cît muncesc pe șantier, dar și acestea să fie temeinic justificate, acordate în mod rațional.

Ion NEAMȚU
directorul Sucursalei județene Argeș a Băncii de investiții

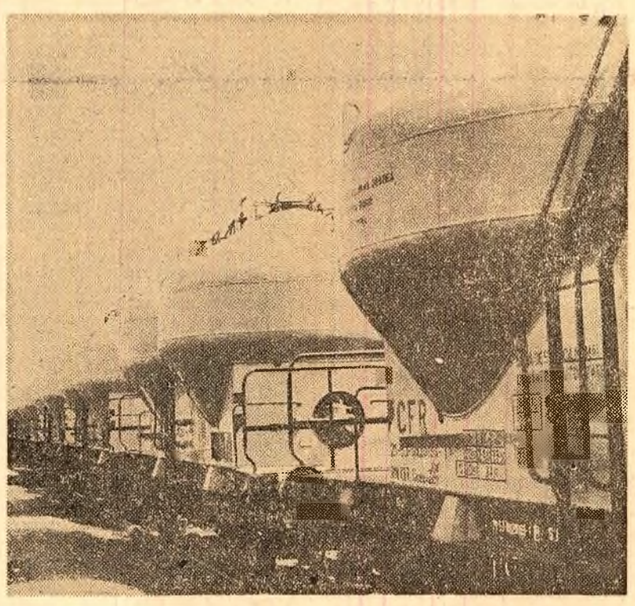

Uzina de vagoane din Turnu Severin: Un nou lot de vagoane gata de expediere Foto: Agerpres

Din nou despre necesitatea ca

FAIMA PODGORIILOR VRÎNCENE să fie restabilită și amplificată

Pe dealurile și colinele de la curbura Carpaților se întinde cea mai mare podgorie a țării, cu binecunoscutele centre viticole Odobești, Panciu, Cotești. După ultimele date statistice, în județul Vrancea, viile ocupă peste 31 000 de hectare, ceea ce reprezintă circa 10 la sută din suprafața viticolă a țării. Datorită condițiilor naturale favorabile și agrotehnicii aplicate se obțin producții mari de struguri, din care rezultă vinuri ușoare și bine echilibrate, mult apreciate de consumatori. Suprafețele mari cu viță de vie și recoltele bune ce se realizează permit ca aproximativ 20 la sută din fondul de stat la struguri să se asigure din podgoriile județului Vrancea.

Ținîndu-se seama că, în agricultura județului, viticultura deține locul precumpănitor, în ultimii ani au fost luate măsuri de refacere și extindere a plantațiilor. Ca urmare, din suprafața totală ocupată cu vii, cele tinere și în plină capacitate de producție ocupă peste 16 750 hectare. Din acestea, plantațiile recent înființate, adică pînă la 3 ani, se întind pe mai bine de 5 300 de hectare. Rezultă că au fost făcute eforturi însemnate pe linia extinderii suprafețelor cu vii, ceea ce este, fără îndoială, un fapt pozitiv. Nu același lucru se poate spune și despre întreținerea plantațiilor. În unele cooperative agricole, producțiile medii realizate la hectar sînt cu mult sub posibilități. Cauzele care au determinat această situație au fost semnalate în articolul intitulat: **„Să fie restabilită și amplificată faima podgoriilor Vrancei!"**, publicat în ziarul „Scînteia", cu mai bine de 8 luni în urmă. Se făcea constatarea că există numeroase deficiențe în folosirea fondului viticol, suprafețe mari de vii fiind în declin, în plantații există numeroase goluri, lucrările de întreținere nu se fac la timp, mecanizarea lucrărilor în viticultură este rămasă în urmă, lipsește materialul săditor și altele.

Încă în luna iunie a anului trecut, Comitetul județean de partid Vrancea, pe baza unor ample analize făcute pe teren, a adoptat, într-o plenară a sa, un plan de măsuri privind dezvoltarea agriculturii județului. Un important capitol din acest plan se referă și la ceea ce trebuie întreprins pentru dezvoltarea viticulturii, avînd ca obiective principale refacerea patrimoniului viticol, producerea pe plan local a materialului săditor și aplicarea măsurilor agrotehnice care să ducă la sporirea producției de struguri. Acest plan a fost discutat în plenare ale comitetelor comunale de partid, pe baza cărora, prin consultarea cu cooperatorii și specialiștii, au fost întocmite, în fiecare cooperativă agricolă, planuri proprii de măsuri privind dezvoltarea viticulturii și sporirea producției de struguri.

La întocmirea acestor planuri s-a pornit de la faptul că producțiile medii ce se obțin la hectar, deși superioare celor din alte județe, nu reflectă potențialul de care dispune viticultura județului Vrancea. Într-adevăr, sînt unități agricole care realizează, an de an, recolte mari de struguri la hectar. Anul trecut, de exemplu, cu toate că mucegaiul a diminuat o bună parte din recoltă, cooperatorii din Păunești au recoltat 13 500 kg struguri la hectar, cei din Tîmboiești de pe 660 de hectare, aflate pe rod, au obținut o producție medie de 11 066 kg la hectar, iar la ferma nr 7 de la I.A.S. Cotești s-au recoltat 12 106 kg la hectar.

Producțiile de struguri sînt diminuate, în primul rînd, de existența în plantații a numeroase goluri, determinate de pierirea unui mare număr de butuci. Mai grav este faptul că există goluri nu numai în plantațiile bătrîne, ci și în cele tinere, fapt care constituie o dovadă că lucrările de plantare și apoi cele de întreținere nu au fost executate cu suficientă răspundere. Golurile din viile aparținînd cooperativelor agricole însumează circa 11 milioane vițe, ceea ce reprezintă aproximativ 300 hectare. Este, propriu-zis, o suprafață de teren scoasă din circuitul agricol, de pe care nu se obține nimic. Pornindu-se de la această constatare, în planurile respective s-a prevăzut desfășurarea unor ample acțiuni pentru completarea golurilor din vii, acțiune care urmează să fie încheiată pînă la sfîrșitul anului 1970. Trebuie arătat, însă, că ritmul lucrărilor este nesatisfăcător, că în unele cooperative agricole se neglijează această lucrare. Cele 72 000 fire de vițe, plantate pînă în prezent, constituie o dovadă că această problemă nu este privită cu destulă răspundere.

Însă cel mai mult influențează asupra nivelului producției lucrările de întreținere. Alături de unități agricole care realizează cîte 12 000—13 000 kg struguri la hectar sînt altele unde nivelul producției nu atinge nici jumătate din această cantitate. La o analiză mai temeinică a situației s-a putut constata că unele lucrări, cum sînt arătura de toamnă, prașilele a treia și a patra, plivitul și ciupitul, s-au efectuat, anul trecut, pe numai 40 la sută din suprafața ocupată cu vii. Stațiunea experimentală Odobești recomandă să se facă cinci prașile. Or, prașila a treia a fost executată numai în 10 cooperative agricole din cele 68 care cultivă viță de vie. Din pricina neglijării acestei lucrări, producția scade sub nivelul potențialului oferit de condițiile naturale ale podgoriei, apar goluri, viile îmbătrînesc prematur. Este adevărat, prin specificul lor, lucrările de întreținere în viticultură solicită numeroase brațe de muncă. Extinderea mecanizării lucrărilor la arat, prășit, aplicarea îngrășămintelor, stropitul, nu numai că ar înlocui munca manuală, dar ar duce și la realizarea unor însemnate economii. În prezent, pentru viticultura județului există peste 100 de tractoare viticole, urmînd ca, în viitor, numărul lor să sporească.

Dar chiar și aceste mașini nu sînt încă utilizate cu un randament ridicat. Acum în primăvară, cînd se pun bazele viitoarei producții de struguri, în multe cooperative agricole nu s-au executat lucrările de întreținere a plantațiilor. Aratul în vii se făcuse pînă de curînd pe 8 300 hectare, față de 17 653 ha cît dețin cooperativele agricole.

Acordînd atenția cuvenită lucrărilor de sezon care se execută în vii, nu trebuie neglijate acțiunile de care depinde dezvoltarea, în perspectivă, a viticulturii județului. La indicația comitetului județean de partid, cercetătorii de la stațiunea experimentală Odobești au studiat și prezentat măsuri concrete de folosire a terenului în pantă și slab productiv din zona de deal a județului (Tănăsoaia, Boghești, Corbița, Homocea). În viitor, aici va lua ființă o podgorie nouă, pe o suprafață de peste 1 000 de hectare. Se studiază și posibilitatea ca 190 hectare teren nisipos la Hîngulești, Maluri, Băiești, Mărtinești și Mircești, care nu pot fi folosite pentru alte culturi, să fie plantate cu viță de vie. De asemenea, pînă în 1975 se vor defrișa 5 000 hectare ocupate cu vii bătrîne, care dau producții scăzute și neeconomice.

Extinderea plantațiilor de vii și completarea golurilor în cele existente necesită o mare cantitate de material săditor viticol. În prezent, numai o mică parte din vițele altoite necesare județului sînt produse pe plan local. De aceea ele sînt aduse din alte județe. Pe baza măsurilor stabilite de comitetul județean de partid s-a hotărît ca, pînă în 1970, materialul săditor necesar să fie produs de unitățile din județ. Se impune însă acordarea unui sprijin mai substanțial unităților agricole din partea specialiștilor de la direcția agricolă, cît și a cercetătorilor de la Stațiunea experimentală viticolă Odobești. Anul trecut, la pepiniera intercooperatistă de la Doaga, cît și la cooperativele agricole Tănăsoaia și Slobozia-Bradului s-au înregistrat rezultate slabe la altoiul vițel de vie, datorită deficientelor tehnico-organizatorice și lipsei de experiență.

În acest an sînt rezervate pentru pepiniere de vițe altoite 114,5 hectare. Ritmul altoitului este necorespunzător. Din cele 13,5 milioane vițe care trebuiau altoite și puse la forțat s-au realizat numai 12 milioane. Trebuie continuat în așa fel încît să se poată obține cantitatea planificată de fire de viță de vie.

Pentru această primăvară, obiectivele de realizat în viticultura Vrancei au fost bine precizate: plantarea a 1 300 ha, completarea a 1,5 milioane goluri și asigurarea a 1,2 milioane spalieri pentru susținere. Așa cum s-a arătat, sînt destul de întîrziate atît lucrările de înființare a noilor plantații, cît și cele de întreținere la cele vechi. Se cere deci mai multă răspundere și operativitate în ce privește îndeplinirea tuturor sarcinilor privind dezvoltarea viticulturii județului Vrancea, stabilite în conformitate cu indicațiile conducerii partidului. În acest fel va fi asigurată o producție tot mai mare de struguri și vin de calitate superioară.

T. OANCEA

ÎN CAMPANIA AGRICOLĂ

(Urmare din pag. I)

noasa, deservite de secțiile 20 și 19 ale I.M.A. Filiași, tractoarele și mașinile agricole lucrează cu un randament scăzut.

La 6 mai, cooperativa agricolă din Aninoasa mai avea de însămînțat 57 hectare cu porumb. „Acum nu se mai poate spune că nu avem teren bun de lucru, afirma președintele cooperativei, tov. Petre Majon. Totuși, mecanizatorii din cadrul secției a 19-a de la I.M.A. Filiași irosesc multe ore potrivite pentru muncă". De altfel, în ziua de 6 mai, atît la secția a 19-a, cît și la a 20-a ale I.M.A. Filiași, multe tractoare porniseră foarte tîrziu la lucru. De asemenea, la cooperativa agricolă din Scoarța, trei tractoare aparținînd I.M.A. Bibești stăteau nefolosite. Tot în raza de activitate a acestei secții de mecanizare, la cooperativa agricolă din satul Bobu, 4 tractoare nu lucrau pentru că, așa cum ne-au relatat mecanizatorii, terminaseră uleiul și nimeni nu se îngrijise de aprovizionare. Ritmul nesatisfăcător în care se muncește la semănat se datorește și unor defecțiuni organizatorice de care dau dovadă consiliile de conducere din unele cooperative agricole. La cooperativa agricolă din satul Budeni, pe tarlaua de la punctul numit „Fîntîna lui Julea", tractoristul Ion Crețan însămînța singur porumb cu mașina SPC 6. Tractoristul ne-a spus că, în momentul cînd a plecat la tarla, i s-a promis că va sosi și un cooperator care să-l ajute. Văzînd că nu mai vine și pierde timpul, a început însămînțatul. „Acest caz nu este izolat — ne-a spus mecanicul secției I.M.A., Grigore Tebec. Și în alte zile mecanizatorii au fost nevoiți să facă și treburile care cădeau în sarcina brigadierilor, a cooperatorilor".

În județul Gorj, în vederea impulsionării lucrărilor s-a prevăzut redistribuirea mașinilor și tractoarelor din cooperativele care au terminat însămînțatul, la cooperativele vecine unde lucrările sînt întîrziate. Măsura este bună și necesară. Numai că ea se face cu încetineală și nu este suficient de bine organizată. Nu se urmărește ca tractoarele, care se deplasează dintr-un loc în altul, să fie introduse în brazdă imediat ce ajung în unitatea unde au fost repartizate. În ziua de 6 mai, de pildă, în cooperativa agricolă din Dănești II sosiseră 7 tractoare de la I.M.A. Tîrgu-Jiu. Întrucît nici conducerea I.M.A. și nici conducerea cooperativei din Dănești II (președinte Ilie Bizu) nu se îngrijiseră de repartizarea lor, nici unul din cele 8 tractoare nu începuse lucrul.

Și în județul Maramureș, în loc ca ritmul de lucru să se intensifice, a scăzut. În ultimele patru zile, dacă s-ar fi realizat cele 1 000 ha cît este viteza zilnică planificată, ar fi însemnat ca lucrarea să se fi terminat pe aproape toate cele 14 000 hectare. În multe cooperative agricole, cum sînt cele din Satu-Lung, Ardusat și Tămaia, mai sînt încă de însămînțat între 30—50 ha. La nici una din ele nu s-a reușit, în ultimele zile, să se realizeze ritmul de muncă planificat la semănat.

— Media realizărilor noastre este de 20—22 ha însămînțate pe zi, față de 25 ha planificate — ne spune Valeriu Buciuman, președintele cooperativei din Satu-Lung. Ieri am făcut numai 18 hectare, pentru că s-a defectat semănătoarea.

Acum cînd timpul este atît de înfirzîat, la cooperativa agricolă din Ardusat, din 12 tractoare lucrau numai 7, două fiind plecate cu alte treburi, iar trei — defecte. Din aceasta cauză, în ziua de luni (5 mai) au fost însămînțate doar 24 ha, față de 40 ha. „După părerea mea — ne spune inginera agronom Eugenia Cordier — unii mecanizatori nu vădesc răspundere pentru buna întreținere și funcționare a tractoarelor. Noi am făcut cunoscut conducerii I.M.A. Satu Lung că unii mecanizatori, ca Gheorghe Sarca, Dumitru Ghita sau Ioan Stel, sînt indisciplinați, pleacă de cîmp cu întîrziere și se întorc cînd vor, că nu își întrețin cum trebuie mașinile cu care lucrează. Dar pînă acum nu au apărut pe nicăieri semne că s-ar fi luat măsuri de îndreptare".

Din cele relatate se desprinde că nici acum, cînd timpul este înaintat și orice oră și zi de întîrziere înseamnă pagubă de recoltă, unii conducători de unități agricole nu își ocupă cu suficientă răspundere de organizarea temeinică a muncii la semănat. Organele locale de partid și de stat trebuie să ia măsuri operative în vederea intensificării semănatului, astfel ca această lucrare să se încheie cît mai repede.

„Producția neterminată"

(Urmare din pag. I)

Să analizăm mai departe. În luna martie nu a fost realizat planul la producția marfă. De ce? Ni s-a spus că datorită unor cauze obiective. Fapt este că, de această dată, producția globală a fost literalmente salvată de producția neterminată. Este simptomatic pentru abuzul săvîrșit faptul că, la secția mecanică-montaj a uzinei „Progresul", valoarea materialelor directe date în consum în decada a III-a a lunilor februarie și martie a fost cu 7—16 la sută mai mare decît în decada precedentă, iar la secția forjă — cu 47 la sută. Dacă aceste materiale au suferit sau nu vreo prelucrare este dificil de precizat, pentru că evidența uzinei nu permite o asemenea analiză.

Situația mijloacelor circulante și a imobilizărilor în stocuri ne întărește, însă, convingerea că în ultima perioadă a trimestrului manopera aferentă prelucrării materiilor prime și materialelor care au intrat masiv în secții, în ipoteza că au suferit cît de cît o prelucrare, se află într-o disproporție vădită față de valoarea lor. Să luăm, de pildă, luna februarie în care stocul producției neterminate se afla cu 538 000 lei sub normativ.

— Stocul este sub normativ — ne spunea tov. *Gheorghe Crivăț*, șeful serviciului financiar — nu pentru că normativul este prea larg, ci datorită faptului că la sfîrșitul lunii se grăbește finisarea producției neterminate în vederea realizării și depășirii planului la producția marfă. Aceasta are însă repercusiuni negative asupra pregătirii fabricației pentru luna următoare.

Ne declarăm de acord numai în parte cu cele relatate de șeful serviciului financiar și considerăm că explicațiile date nu epuizează enumerarea cauzelor. În exemplul amintit, stocul supranormativ de produse finite era de 26 775 000 lei. Dacă el a fost format, în cea mai mare parte, pe seama finisării grăbnice a unei părți din producția neterminată, înseamnă că subnormativul la acest din urmă indicator trebuia să fie cu mult mai mare, ceea ce în practică nu s-a adeverit.

Cît privește problema dacă normativul la producția neterminată a fost just stabilit, avem și aici unele rezerve. Direcția generală de resort însăși a găsit cu cale să scoată 14 000 000 lei din normativul inițial propus de conducerea uzinei. O dovadă a faptului că normativul respectiv este destul de aproximativ o oferă varianta de plan financiar existentă în uzină, în ziua în care am întreprins investigațiile: normativul la elementul în discuție era fundamentat pe niște calcule tehnice, nu se știe de cînd făcute, cu modificări neînsemnate. Căutînd prin sondaj, am găsit de pildă că, în conformitate cu graficul desfășurător al consumului de timp pe fazele de prelucrare, pentru un concasor nr. 9 ciclul de fabricație este de 90 de zile, iar în planul financiar de 120 de zile.

La uzina „Vulcan" din București, o primă raportare a producției globale se face după date operative. Iar instrucțiunile prevăd că datele preliminare privind stocul de producție neterminată se obțin prin centralizarea unor note interne ale secțiilor de producție, care arată în mod concret provenienta stocurilor. Uzina „Vulcan", însă, are o contabilitate mecanizată și, în virtutea acestui fapt, nu poate sti decît tîrziu, în luna următoare, situația de fapt a realizărilor, fie ea și provizorie. Și atunci, preliminările nu sînt decît... cifrele de plan. Cu o singură excepție: materiile prime și materialele consumate, la care se obțin în mod provizoriu subsumări ale bonurilor de materiale. Așa producției marfă se înmulțește prețul de cost al producției neterminate cu un coeficient anume. Acest coeficient este un raport între valoarea producției globale pe trei luni anterioare (12 luni, prin derogare, pentru „Vulcan"), calculată la prețul de vînzare, și valoarea ei calculată la prețul de cost, mai puțin pierderile din rebuturi. Am constatat, însă, că acest din urmă amendament nu se respectă la „Vulcan". Explicația ni s-a părut verosimilă și credem că ar trebui avută în vedere de forurile în drept.

— Pare paradoxal — ne spunea tov. ing. *Radu Voinea*, adjunctul șefului serviciului plan — dar dacă am exclude rebuturile, am obține un coeficient mult mai mare, care ar determina o mărire nefirească a stocului de producție neterminată în prețuri comparabile și, deci, și a producției globale.

Să presupunem, totuși, că la uzina „Vulcan" calculul producției neterminate este perfect. Și aici sînt valabile aprecierile făcute la „Progresul", în legătură cu jocul stocurilor pe elemente. Este drept că, dat fiind sistemul informațional mecanizat practicat de uzina „Vulcan", nu mai este posibilă cunoașterea zilnică sau cel puțin decadală a consumurilor, a principalelor cheltuieli, a stadiului, la nivelul întreprinderii, al realizării producției globale. Abordînd această problemă, tov. *Constantin Pănescu*, contabilul șef al uzinei „Vulcan", ne-a spus:

— Este normal ca în ultima perioadă a lunii să introducem în producție un volum mai mare de materiale. Ele sînt necesare pentru buna pregătire a producției lunii viitoare, pentru ca încă de la început să se poată lucra din plin.

Să ne permită contabilul șef să nu fim de acord cu părerea d-sale. Și aceasta pentru simplul motiv că timpul curge uniform, iar împărțirea sa în ani, trimestre, luni, decade s-a făcut numai ca să ne putem înțelege... Din păcate, însă, unele conduceri de întreprinderi au ajuns să fetișizeze calendarul, ultima zi a fiecărei perioade devenind, totodată, scadența obligațiilor întreprinderii. Din acest motiv, la „Vulcan", în primele două decade ale fiecărei luni din trimestrul I s-a fabricat numai 36,6 la sută din producția marfă. Implicit, producția neterminată a suferit convulsiuni anormale, cu repercusiuni nu numai asupra continuității procesului productiv, dar și asupra veridicității unor date care se calculează într-un moment de încordare nefirească.

Revenim la calculul producției neterminate. În această uzină s-au luat în considerare toate cheltuielile din fișele comenzilor neraportate ca produse finite, mai puțin rebuturile. Totul ar părea să fie în perfectă ordine. Am luat însă la întîmplare două comenzi cu ciclul de fabricație depășit. Una din ele se referă la două recipiente de hidroxid de sodiu cauciucate. Ciclul normal — 40 de zile. Comanda a intrat în lucru la... 30 iunie 1968 și nu era terminată la sfîrșitul trimestrului I a. c. Deși în cursul lunii ianuarie nu a antrenat nici un leu manoperă, ci numai un consum de materiale (?!), comanda a fost cuprinsă în stocul final al producției neterminate cu totalul cheltuielilor înregistrate pînă în acel moment. Similar, două degazoare de bioxid de carbon, cu ciclul de fabricație normal de 30 de zile, începute la 31 iulie 1968 și neterminate, au mărit stocul producției neterminate la sfîrșitul lunilor decembrie și ianuarie cu contravaloarea unor materiale, deși ele nu au fost prelucrate.

În timpul investigațiilor noastre nu am cercetat toate implicațiile generate de folosirea indicatorului producție neterminată, de viciile de fond pe care unele reglementări în vigoare le conțin în acest domeniu. Producția finită care intră efectiv în circuitul economiei naționale este cea care contează, nu producția globală, mărită artificial prin vehiculări de semifabricate sau producție neterminată. Iată de ce considerăm oportun ca Comitetul de Stat al Planificării, Direcția Centrală de Statistică și alte foruri centrale de resort să analizeze cu întreaga atentie tendința unor întreprinderi de a umfla, abuzînd de lipsurile metodologice, producția globală cu lucrări neterminate. Important este, totodată, să fie găsite modalitățile de îmbunătățire a continutului și metodologiei de calcul a indicatorului producție globală, care se circumscrie în indicatiile Conferinței Naționale a partidului cu privire la perfectionarea sistemului actual de indicatori ai planului de stat.

AU ÎNCEPUT PRAȘILA I

ARAD (corespondentul „Scînteii" — După terminarea însămînțărilor primăvară, lucrătorii de pe ogoar județului Arad au trecut la întreținerea culturilor. Cooperatorii din dureni sînt pe terminate cu praș I la sfecla de zahăr, cultivată 260 ha. În cooperativa Zimand, me brii brigăzii I conduse de Co stantin Motea au terminat prima p șilă. În cîteva zile se va term această lucrare pe întreaga supraf de 505 ha cu sfeclă de la cooperat Zimand. Intens se lucrează și în c perativele agricole din Sîntana, Ol Pecica și altele.

SĂ DĂM MESERIILOR DEFICITARE CADRELE DE CARE AU NEVOIE!

Dialogul nostru cu părinți și profesori, asupra semnificației și modalităților concrete de desfășurare a unei chibzuite și rodnice orientări școlare și profesionale a elevilor școlii generale, aflați în situația de a-și alege o meserie, un drum în viață, a pornit de la cîteva aspecte foarte concrete.

— La clasa a VIII-a A, la care sînt diriginte — ne spune prof. **Ioan Cadar**, de la Școala generală din comuna Vințu de Jos, județul Alba — am cerut elevilor să-mi răspundă la întrebarea : ce veți face după absolvirea școlii generale ? Aproape 80 la sută din răspunsuri indicau alegerea școlii profesionale din Cugir, 15 la sută a liceului de cultură generală, 3 la sută a liceului economic și 2 la sută a celui pedagogic. O analiză atentă a răspunsurilor indică însă că alegerea viitoarei profesiuni nu s-a făcut în concordanță cu aptitudinile reale.

— Atunci cum vă explicați opțiunea ?

— Elevii și părinții cunosc cel mai bine condițiile de pregătire oferite de Grupul școlar profesional din Cugir, precum și locurile de muncă pe care le vor avea după absolvirea acestei școli. Dacă ar fi avut posibilitatea să cunoască și condițiile oferite de alte tipuri și forme de studiu, dacă ar fi putut lua contact, prin intermediul școlii, și cu alte întreprinderi sau profesii, sînt convins că opțiunea elevilor mei ar fi fost alta. Mai apropiată de cerințele societății, ale dezvoltării economiei și culturii socialiste, corespunzătoare aptitudinilor fiecăruia.

— Nu-i mai puțin adevărat că și timpul afectat acestei îndrumări este extrem de redus — consideră și prof. **Ioan Popa**, de la Școala generală nr. 1 din Blaj. În școala noastră, activitatea de orientare profesională se desfășoară îndeosebi în ultimul trimestru de școală al elevilor din clasa a VIII-a. Dar și atunci acțiunea se rezumă doar la consacrarea unor ore de dirigenție explicării frumuseții și utilității unor meserii sau la vizitarea unei întreprinderi oarecare. Ce eficiență poate avea o asemenea muncă abstractă, neconjugată cu interesele economiei și cu preferințele elevilor ?

Abordăm același aspect al problemei la Inspectoratul școlar județean Constanța.

— Spre ce sectoare de activitate sînt îndrumați viitorii absolvenți ai școlii generale ?

— Există o oarecare diferențiere în ce privește orientarea școlară și profesională a elevilor de la sate și de la orașe — ne răspunde inspectorul **Ion Ciobanu**. Aceasta se vede și din faptul că, la ora actuală, aproape toți elevii școlilor post-generale din județ, care pregătesc cadre pentru meseriile de profil agricol, provin din mediul rural.

— Din păcate, nu prea știm ce să le recomandăm tinerilor — adaugă prof. **Sever Baltag**, inspector general. La nivelul județului nu se cunoaște necesarul de forță de muncă în perspectiva viitorilor 3—4 ani, deoarece pînă acum nu s-a elaborat un studiu — pe sectoare și meserii — asupra necesarului de cadre calificate, pe temeiul căruia să se acționeze științific și în cunoștință de cauză la orientarea profesională a elevilor.

Și încă un exemplu. Dintr-o situație statistică, întocmită de cadre didactice din comuna Ierbiceni, județul Iași, rezultă că în ultimii ani a crescut ponderea absolvenților care se îndreaptă spre școli profesionale nomene cu repercusiuni nefavorabile asupra diferitelor sectoare ale vieții social-economice, concurînd la slaba satisfacere a cerințelor de cadre calificate reclamate de ritmul rapid de dezvoltare al economiei și culturii noastre socialiste. „Cercetările întreprinse de noi în ultima vreme, în legătură cu eficiența orientării școlare și profesionale a absolvenților școlilor de cultură generală care au intrat în învățămîntul liceal și profesional — ne relatează ing. **Eugen Rîpă**, din Iași, cercetător științific principal la Centrul de cercetare pedagogică și perfecționare a personalului didactic din învățămîntul profesional și tehnic — relevă faptul că, în multe cazuri, la baza alegerii tipului de școală, a meseriei sau specialității stau, în primul rînd, concurența relativ mai redusă la concursul de admitere într-o școală sau alta. Din sondajele făcute rezultă că unii elevi n-au nici un fel de aptitudini pentru exercitarea meseriei alese. În plus, carențele actuale ale educației profesionale, primită de elevi în timpul școlarizării, lipsa de preocupare față de noii muncitori a unor întreprinderi și instituții beneficiare de cadre calificate prin învățămîntul profesional și tehnic determină ca, la unele meserii (mecanici agricoli, zidari, mozaicari etc.) să se manifeste tendințe de schimbare a profesiei imediat după absolvirea școlii. De unde rezultă că este nevoie să se treacă mai operativ la realizarea practică a unui sistem unitar, pe plan național, de orientare școlară și profesională, pe baza unui plan unic de cercetare și de asistență psihopedagogică specializată".

Există și un alt aspect al problemei. Din cauză că nu sînt cuprinse în nici o formă de școlaritate, nici chiar în cursuri de calificare de mai scurtă durată, o serie de meserii tradiționale la sate, cum ar fi cele de cojocar, dogar, cizmar, dulgher etc., sînt pe cale de dispariție o dată cu reprezentanții lor mai vîrstnici, cu toate că cerințele populației sătești sînt mari în aceste direcții. „Cred că ar trebui să se găsească forme de stimulare a elevilor care doresc să îmbrățișeze asemenea meserii specifice pentru deservirea satelor — consideră tov. **Ion Baciov**, președintele C.A.P. din Chișcăreni județul Iași. N-ar fi lipsit de interes ca în cooperativele agricole de producție, bineînțeles cu ajutorul forurilor de resort, să se analizeze posibilitatea creării unor posturi fixe de constructori, dulgheri, lemnari, fierari etc., retribuite cu salarii după normele în vigoare, încît absolvenții școlilor profesionale de specialitate să fie interesați să se întoarcă în sat după încheierea cursurilor. Pe de altă parte, aș propune ca, la început sub formă experimentală, să se organizeze în comune mari, așa cum este comuna noastră Șipote, **școli de meserii care să pregătească meseriași pentru sate.** Am în vedere ațît unele meserii cunoscute, tradiționale — construcții, croitorie, tîmplărie etc. — cît și școli cu un profil determinat de cerințele noi ale satului socialist : merceologi pentru C.A.P., vînzători sătești, brutari, electricieni rurali, precum și școli pentru pregătirea de cadre necesare acțiunilor economice intercooperatiste : mecanici de instalații de irigații, meseriași pentru combinate viticole, complexe avicole și zootehnice. În aceste școli durata de școlarizare ar trebui să fie bineînțeles, relativ redusă, (1—2 ani)".

Desigur, pot exista și alte modalități de remediere a dificultăților semnalate. Este necesară însă o serioasă analiză a actualei rețele școlare profesionale, îndeosebi a cooperației meșteșugărești, în vederea îmbogățirii și diversificării profilurilor, a unei mai chibzuite repartizări teritoriale, a îmbunătățirii pregătirii profesionale a elevilor. Aceasta se impune concomitent cu o mai intensă popularizare a amintitelor școli în rîndul absolvenților școlilor generale de la sate, al părinților acestora.

Interlocutorii noștri au propus ca personalul didactic din școlile generale să fie mai bine informat asupra rețelei și nomenclatorului de meserii din școlile și cursurile postgenerale, asupra aptitudinilor necesare exercitării diferitelor meserii. Orientarea școlară trebuie privită ca un proces continuu și de durată, cu acțiuni bine gîndite, constituite într-un sistem științific, care să antreneze întregul corp profesoral. Nemaivorbind de necesitatea rezolvării cît mai operative a cerințelor întemeiate ale cadrelor didactice ca forurile de specialitate să elaboreze profesiogramele meseriilor și specialităților, dicționarul profesiunilor, lucrări care să trateze probleme de educație profesională în diferite tipuri de școli. Altfel, această importantă acțiune socială se va afla mereu în limita unei simple diagnoze, fără să reușească să realizeze și cerința unei selecții riguroase a absolvenților școlii generale, pe măsura cerințelor de cadre calificate ale economiei și culturii noastre, a aptitudinilor și preferințelor tinerilor.

Anchetă realizată de **Florica DINULESCU, Manole CORCACI, Ștefan DINICĂ**

ALEGEREA PROFESIEI — UN TRIUNGHI CU LATURILE INSUFICIENT SUDATE:

- **acțiunea școlii,**
- **opțiunea elevului,**
- **cerințele economiei**

MIHU DRAGOMIR — poet al pămîntului natal

„Un impresionant și inepuizabil Excelsior" — așa definea academicianul-poet Panaitescu Perpessicius poezia lui Mihu Dragomir în prefața unei cărți menite să cuprindă „cele mai frumoase poezii" ale mai tînărului său confrate întru stih și întru lauda legendarei lor Brăile.

Încerc acum, la ani 50 de la nașterea lui Mihu Dragomir, și cinci de la abrupta lui stingere, să-l evoc prin proprii-i stihuri pe cel legat mai fierbinte decît noi toți de acea „febră a plumbului", care e patima gazetărească...

Poezia de început a lui Mihu Dragomir, impregnată cu seve vegetale și cu uleiuri netezind doage de corabie, cu senzuale investigații în mitologia bălților, poezie, în ciuda înclinărilor descriptiviste, de o mare frumusețe bărbătească, a ezitărilor lirice, cuprindea în ea trăsăturile care aveau s-o definească mai tîrziu cu apăsată stăruință ca pe o poezie a deciziilor majore, a ancorării în real. De pe „cheiurile" sufletului său porneau la drum nave exotice năzuind să ajungă în porturi ale Speranței și versurile tînărului poet au fost oglinda opțiunii ulterioare a celui ce le-a imaginat, la ideile comuniștilor. În ele a găsit matca firească a luxuriantelor sale poeme, ele i-au hrănit încrederea și l-au ferit de tentațiile jocului teribilist cu cuvintele. Atras — curînd avea să fie robit — de lumea ideilor, Mihu Dragomir și-a revizuit substanțial viziunile despre poezie, cenzurîndu-se excesiv și încredințat că timpul sever pe care-l trăia nu îngăduia iluminarea priveliștilor lăuntrice, și-a încordat arcul fanteziei încercînd să reconstituie tablouri genetice, fabulos-panteiste („Oda fulgerelor") ori să nareze momente revoluționare („Tudor din Vladimiri"). Era perioada (pe care numai obtuzitatea ori elementara rea-credință o poate ignora în bloc) în care o nouă generație de poeți, înaripată de idealurile Revoluției năzuia să-și croiască drum sfîșiind inerții și convenințe către un visat tărîm al dreptății sociale și al totalei eliberări a omului. E drept, efemerii candidați la nemurire au dispărut dar Mihu Dragomir (alături de alții) a rămas. Omul care a murit la datorie (într-un oraș de provincie unde se dusese să alcătuiască un mare spectacol de poezie și muzică) a fost un adevărat soldat al literelor. Cu bucurii și, bineînțeles, cu înfrîngeri. Se socotea prea tînăr Mihu Dragomir pentru a se putea gîndi la „ediții definitive" ori „revăzute". Dar era profund modest și nu stăpînea „darul" de a face gălăgie în jurul numelui său.

Puțini știu ce extraordinară pregătire avea poetul, cu cîtă strălucire „convorbea" despre scris și scriitori. Înainte de a muri terminase de tradus — impecabil, zic unii — „Poemele" lui Edgar Poe și — printre primii la noi — dădea solid temei literar incipientei, pe atunci, literaturi științifico-fantastice.

Poezia lui a fost în modul cel mai direct militantă, el a încercat să insufle emoția faptului diurn, reînviind cu sine ceva din patima superbă a barzilor medievali care însoțeau armatele purtînd într-o mînă înflăcărate „manuscripte" și în cealaltă arma. Acum cînd ne pregătim să sărbătorim jubiliarul an 25 de la Eliberare, să nu uităm că Mihu Dragomir a cîntat insurecția armată dînd nimb istoric unor momente vitale ale istoriei contemporane românești. Iată, desprinse din ciclul „Întoarcerea armelor" versuri ale poeziei „Cîmpiile":

Fiece val e săpat cu pieptul / Fiece mușuroi cu bărbia. / Praful a fost curățat cu sprînceana și geana / Tîmplele au prășit toată cîmpia / Sudoarea a fost ștearsă cu iarba / Fruntea a catifelat toate pietrele / Părul a măturat toate tărîmile / Mîinile au grăpat. / Genunchii au făcut cuiburi. / Fiece unghie a scurmat la o rădăcină. / Fetelor, iubitelor, / eu știu de ce pe cîmp e-atîta lumină..." Își găsesc, astfel, în versurile poetului o vie întruchipare lirică imaginea pămîntului nostru și a oamenilor săi, sentimentele de profundă vibrație izvorîte din participarea ardentă la evenimentele sociale care au definit anii revoluționari ai țării.

Să-l evocăm pe Mihu Dragomir cu certitudinea că ni-l apropiem pe romanticul poet al tensionatei epoci pe care-o trăim, că iubim în el luptătorul, omul care a avut ceva de spus în poezia românească și glasul lui, întrerupt de moarte prematur, e viu în memoria literelor acestei poezii căreia i s-a jertfit, generos. Să-l evocăm cu versurile lui :

„Mi-e poezia ghemuită-n brațe / și-i mîngîi umerii goi, / ninge zăpadă albastră de stele / peste amîndoi. / Salcîmii noștri, iubită, / înfloresc acasă a doua oară, / furînd din aurul roșu al toamnei / o tresărire tîrzie de primăvară. / Aici anotimpurile / sînt doar : noapte și zi / munte și undele mării, / azi, și ce va mai fi..."

Gheorghe TOMOZEI

teatre

- Opera Română : **Frumoasa din pădurea adormită** — 19,30.
- Teatrul de Operetă : **Logodnicul din lună** — 19,30.
- Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia) : **Enigma Otiliei** — 19,30 ; (sala Studio) : **Cine ești tu ?** — 19,30.
- Teatrul de Comedie : **Opinia publică** — 20.
- Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din bd. Schitu Măgureanu) : **Moartea lui Danton** — 20 ; (sala din str. Alex. Sahia) : **Sfîntul Mitică Blajinu** — 20.
- Teatrul „C. I. Nottara" (sala Magheru) : **La clorba de potroace** — 19,30 ; (sala Studio) : **Fedra** — 20.
- Teatrul Mic : **Iona** — 20.
- Teatrul Giulești : **Cursa de șoareci** — 19,30.
- Teatrul „Barbu Delavrancea" : **Muștele** — 20.
- Teatrul „Ion Creangă" : **Egmont** — 18,30.
- Teatrul evreiesc de stat : **Un șirag de perle** — 20.
- Studioul I.A.T.C. „I. L. Caragiale" : **Ciocîrlia** — 19,30.
- Teatrul „Țăndărică" (sala din Calea Victoriei) : **Aventurile lui Plum-Plum** — 17 ; (sala din str. Academiei) : **A fugit un tren** — 17.
- Teatrul satiric muzical „C. Tănase" (sala Savoy) : **Tănase revue** — 19,30 ; (sala din Calea Victoriei nr. 174) : **Femei, femei, femei** — 19,30.
- Ansamblul Artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor : **Selecțiuni '68** — 20.
- Circul de stat : **Selecțiuni de primăvară** — 19,30.

cinema

- **A trăi pentru a trăi** : PATRIA — 9,30 ; 12,15 ; 15 ; 17,45 ; 20,30, FESTIVAL — 9 ; 11,45 ; 14,30 ; 17,15; 20,15, la grădină — 19,30.
- **Paradisul îndrăgostiților** : REPUBLICA — 9,30 ; 11,45 ; 14 ; 16,30, STADIONUL DINAMO — 19,30.
- **Crăciun cu Elisabeta** : — gală — REPUBLICA — 20,30.
- **În umbra coltului** : SALA PALATULUI — 17,15 (seria de bilete — 2872) ; 20,15 (seria de bilete — 2875), LUCEAFĂRUL — 8,45 ; 11 ; 13,15 ; 16 ; 18,30 ; 21, BUCUREȘTI — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16,30 ; 18,45 ; 21, FAVORIT — 10 ; 13 ; 15,30 ; 18 ; 20,30, GRĂDINA DOINA — 19,30.
- **Apele primăverii** : VICTORIA — 8,45 ; 11 ; 13,30.
- **Cerul începe la etajul trei** : VICTORIA — 16 ; 18,30 ; 20,45, RAHOVA — 15,30 ; 18.
- **Eclipsa** : CENTRAL — 9,30 ; 12,15 ; 15 ; 17,45 ; 20,30.
- **Rio Bravo** : LUMINA — 9,15—17,30 în continuare ; 20,15, COSMOS — 15,30 ; 19.
- **Ceasul căpitanului Enriko** : DOINA — 11,30 ; 13 ; 14,30.
- **Bună ziua, contesă** : DOINA — 16 ; 18,15 ; 20,30.
- **Program pentru copii** : DOINA — 9 ; 10.
- **Pipele** : UNION — 15,30 ; 18 ; 20,30.
- **Cocoșatul** : CINEMATECA — 10 ; 12,30 ; 14,30 ; 16,30.
- **Bomboane muzicale** : **Los Meme ; Dacă o iubești** : TIMPURI NOI — 9—21 în continuare.
- **Pe urmele șoimului** : FEROVIAR — 9—13,30 în continuare ; 16 ; 18,30 ; 21, EXCELSIOR — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,15 ; 20,30, GRĂDINA EXPOZIȚIA — 20.
- **Adio, Gringo** : GRIVIȚA — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,15 ; 20,30, AURORA — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,15; 20,30, la grădină — 19,30, ARTA — 8,30—16,30 în continuare, la grădină — 19,30.
- **Era noapte la Roma** : ARTA — 18,15.
- **Feldmareșala** : ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE — 15,15 ; 17,45 ; 20.
- **Pădurea spînzuraților** : VOLGA — 18,15.
- **Pașa** : UNIREA — 15,30, la grădină — 20.
- **Tarcul** : UNIREA — 18.
- **La Est de Eden** : LIRA — 15,30; 18 ; 20,15, la grădină — 19,30, GRĂDINA RAHOVA — 20.
- **Pianele mecanice** : DRUMUL SĂRII — 16 ; 18 ; 20, PACEA — 16 ; 18 ; 20.
- **Samuraiul** : FERENTARI — 15,30 ; 18 ; 20,15.
- **Riscurile meseriei** : COTROCENI — 15,30 ; 18, POPULAR — 15,30 ; 18.
- **Virstele omului** : POPULAR — 20,30.
- **Vară capricioasă** : COTROCENI — 20,30.
- **Expresul colonelului von Ryan**: CRÎNGAȘI — 15,30 ; 18 ; 20,15.
- **Comedianții** : MELODIA — 10,30 ; 14 ; 17 ; 20, GLORIA — 9 ; 12,30 ; 16 ; 19,30.
- **Noaptea e făcută pentru... a visa** : FLOREASCA — 9 ; 11,30 ; 13,45 ; 16 ; 18,15 ; 20,30, MODERN — 9,30 ; 11,45 ; 14 ; 16,15 ; 18,30 ; 20,45, FLAMURA — 9 ; 11,15 ; 13,30; 16 ; 18,15 ; 20,30.
- **Tată de familie** : MIORIȚA — 9,30 ; 12 ; 14,30 ; 17,30 ; 20.
- **Noaptea** : MOȘILOR — 15,30 ; 18 ; 20,30, la grădină — 19,30.

tv

10,00 — Limba germană. Lecția 54 (reluare). 10,30 — Pentru elevi. Consultații la chimie (clasa a XII-a). Temă de sinteză : Funcțiuni hidroxilate. Prezintă : profesor Marieta Sava. 11,00 — Ce-ați dori să revedeți ? Film artistic : „Unde este al treilea tablou", producție a studiourilor poloneze. Regia : Ryszard Ber. 12,20 — Închiderea emisiunii de dimineață. 17,30 — Telex TV. 17,35 — Lumea copiilor : „Tinerețe fără bătrînețe și viață fără de moarte" de Vladimir Colin. Povestește artistul poporului Ștefan Ciubotărașu. 17,50 — Limba rusă. Lecția 55. 18,15 — Studioul pionierilor. Selecțiuni din spectacolele fazei republicane a Festivalului cultural-artistic al pionierilor și școlarilor. Redactor Mia Ionescu. 18,45 — Înfloresți pămînt al bucuriei. Muzică corală românească în interpretarea corului Radioteleviziunii. Dirijor : Aurel Grigoraș. 19,00 — Telejurnalul de seară. 19,30 — Transfocator : „Parcurs ilegal" — Emisiune de Ilie Nedelcu. 20,00 — Seară de teatru : „Vlaicu Vodă" de Alexandru Davila. Regia : Petre Sava Băleanu. Distribuția : Ion Marinescu, Silviu Stănculescu, Olga Tudorache, Ioana Manolescu, Mihaela Murgu, Traian Stănescu, George Paul Avram, Matei Alexandru, Mircea Albulescu, Al. Demetriad, P. Panduru, Ion Cosma, C. Drăgănescu, Gr. Bălănescu, N. Motoc, Mircea Cruceanu, Luchian Botez. 21,40 — Avanpremiera. 21,55 — Publicitate. 22,00 — Melodii, melodii... Muzică ușoară românească, interpretată de tineri soliști. 22,30 — Antologie lirică. 22,45 — Telejurnalul de noapte. 23,00 — Închiderea emisiunii.

Programul II

20,00 — Telex TV. 20,03 — Concert simfonic. Orchestra simfonică a Radioteleviziunii. În program : „Rapsodia a II-a" de G. Enescu, dirijor Iosif Conta. Trei mișcări simfonice — „Imagini bucureștene" de Pascal Bentoiu, dirijor Mihai Brediceanu. 20,35 — Seară de balet „Armonii contemporane". Dansează : Ileana Iliescu, Cristina Hamel, Ion Tugearu, Marinel Ștefănescu, Adrian Gheorghiu și un grup de balerini. Versuri recitate de Elena Sereda și Gh. Oancea. 21,05 — Publicitate. 21,10 — Teleenciclopedia (reluare). În cuprins : Yasunari Kawabata. Premiul Nobel 1968 pentru literatură. Prezintă Mihnea Gheorghiu ● Eclipsă ● Marea (XIX) Prezintă : ing. Mihai Lefterescu. 22,10 — Închiderea emisiunii.

EDGAR PAPU :

„EVOLUȚIA ȘI FORMELE GENULUI LIRIC"

cronica literară

Prin soliditatea osaturii, vizibilă în rigoarea articulațiilor ce o alcătuiesc, dar mai ales prin amploarea cercetării întreprinsă cu finețe analitică și spirit de sinteză asupra evoluției și formelor genului liric, cartea aceasta — distinsă cu unul din premiile Uniunii Scriitorilor pe anul 1968 — se înfățișează ca rezultat al unei îndelungi elaborări și reflectări asupra fenomenului poetic. Ea se constituie astfel ca expresia finală a unor mai vechi și statornice preocupări, cîtuși de puțin subsidiare în activitatea autorului, pe care acum, prin litera tiparului, vine a le fructifica și hotărnici. O asemenea cercetare solicită de la bun început din partea celui decis a o făptui nu numai scrupul științific și discernămînt, simț al valorii și erudiție ci, în mod nu mai puțin esențial, aptitudinea de a vibra cu intensitate în fața celor mai decantate sonuri lirice produse de-a lungul secolelor. Edgar Papu probează aceste calități și în cuprinsul prezentului volum.

Așa cum autorul însuși precizează, încercînd a clarifica de la început criteriul de orientare și conceptele de bază ale lucrării, termenul de **formă** comportă aici „înțelesul de structură sau de întreg, adică de ansamblul alcătuit din părți irepetabile", scopul cercetării fiind tocmai acela de a examina într-o desfășurare istorică iar nu cronologică „seria diferitelor tipuri de ansambluri sau de structuri artistice, în evoluția lor aplicată la poezia lirică". Cele patru mari secțiuni în jurul cărora se organizează materia lucrării semnifică tot atîtea etape fundamentale ale unui proces evolutiv, bine determinat istoricește, ce-și află îndepărtatele origini încă în zorii umanității, în acel lirism mai întîi plural, colectiv pe care îl atestă vechile cîntece de muncă, magice, războinice, de prietenie ori, spre o fază mai tîrzie a orînduirii tribale cînd se face treptat trecerea către lirismul individual, acele imnuri către puterile naturii. Tot acest proces complex de-a lungul căruia fenomenul poetic s-a îmbogățit și diversificat, s-a perfecționat necontenit, înnoindu-și mijloacele, rafinîndu-și și cizelîndu-și expresia e sesizat, explicat ca atare, în cuprinsul lucrării, în funcție de multitudinea factorilor externi — sociali, istorici, ideologici — care l-au influențat permanent și-l determină. Revelînd fireasca și permanenta sa continuitate, dialectica succesiune a diferitelor sale momente și faze evolutive, autorul nu face abstracție de cadrul social și istoric diferențiat al epocilor, deslușind o adîncă cauzalitate, multiple determinări și conexiuni în pregătirea și mai apoi afirmarea unor tendințe și curente, în ivirea unor direcții și orientări ce au jucat un rol important în îmbogățirea lirismului universal.

Apariția diferitelor motive și specii lirice se prezintă astfel nu doar ca rezultat al unor eforturi creatoare individuale, nu ca produs a unor inexplicabile și miraculoase alchimii, ci ca expresie a acelei permanente deveniri și înnoiri a fenomenului poetic ce nu poate ființa în afara mediului social, a epocii și umanității a cărei gîndire și sensibilitate e menită a le exprima. O dată ce unele din funcțiile artei poetice sînt preluate de epică și dramaturgie, lirismului individual dintr-o primă fază (ce s-ar prelungi pînă la apariția poeziei la popoarele moderne) îi vor fi caracteristice cele dintîi semne ale unei poezii cu caracter gnomic, putindu-se desluși la diferite popoare o lirică a reflecției, diversă ca tonalitate, semnificativă nu numai prin valoarea ei artistică intrinsecă ci și prin acea concepție despre lume și viață ce o exprimă și pe care autorul lucrării se străduiește tocmai a o lumina cu discernămînt, prin analiza unor texte definitorii în acest sens.

Orientată inițial asupra unor probleme esențiale ale existenței, lirica individuală — ale cărei momente de apariție și dezvoltare autorul le stabilește în cadrul orînduirilor pre- statale și statale — va fi în egală măsură receptivă la aspectele semnificative ale vieții sociale din acele timpuri. Puternica aderență la uman și social a acestei lirici va fi marcată de o serie de varietăți ale ei între care autorul distinge și analizează, raportîndu-se de asemenea la texte de bază : elegia civică, poezia antirăzboinică și patriotică etc — tratînd apoi nuanțat temele lirice majore : iubirea, moartea, natura. Asistăm astfel la o continuă dezghiocare și multiplă înmugurire a acelui „gen poetic primordial" de la care s-a pornit, pentru ca, pe măsură ce ne apropiem în timp de manifestările lirice la popoarele moderne și chiar ulterior, să observăm o tot mai accentuată diversificare a lirismului individual, o adevărată despletire și înfrunzire a anumitor teme și motive ce anunță și consolidează varietăți și specii lirice inedite, sau le continuă și dezvoltă pe cele anterioare. Finețea intuițiilor, acuitatea analizei conferă aici densitate comentariului critic, autorul stăruind cu precădere asupra unor texte reprezentative, extrăgîndu-le semnificațiile și subordonîndu-le permanent unei viziuni sistematic ordonatoare și unitare asupra fenomenului poetic. Nu întotdeauna însă comentariul critic își păstrează concizia, forța analitică. Întîlnim pe alocuri și unele pasaje mai prenante în care autorul, supralicitînd anumite texte, dă o ponderе prea mare analizei, insistînd și asupra unor aspecte și detalii secundare. Uneori zăbovește excesiv în fața unei metafore izolate, unei asocieri de termeni luîndu-le parcă drept realități poetice imuabile, uitînd că, totuși, într-alte versiuni, acestea, în mod firesc, ar putea comporta ipostaze diferite.

Examinînd evoluția liricii la popoarele moderne, Edgar Papu distinge două etape : **pînă la sfîrșitul Renașterii,** cînd cele mai importante contribuții ale acestui moment covîrșitor de fecund în istoria culturii vor fi valorificate pe plan liric, și **după aceea** cînd, ca început al modernității în poezie, se consideră ivirea celor dintîi semne de preromantism și romantism. Este subliniat aici aportul important al spiritului popular, ce va exercita o tot mai accentuată influență asupra fenomenului poetic aducînd un suflu împrospătător, acționînd „ca un agent transgresor, deșteptînd cadre depășite, extinzînd funcțiuni la origine izolate sau limitate și contribuind, prin aceasta, la deschiderea orizontului larg al lumii moderne, care va apela și mai tîrziu la el în momentele cînd se va dirija să frîngă orice tipare strîmte, vetuste sau artificioase". Tot în perspectiva climatului epocii, a modificărilor survenite în conștiința și sensibilitatea umană sînt analizate o serie de motive și orientări poetice, îndeosebi, din epoca romantică, ce vor contribui de asemenea la îmbogățirea resurselor perceptive și asociative ale lirismului, la adîncirea sa prin revelarea unor noi zone sufletești. În finalul lucrării sînt menționate, — din păcate destul de fugitiv, dar, totuși, explicabil dacă se are în vedere menținerea unor proporții judicioase în tratarea echilibrată a diferitelor etape din dezvoltarea lirismului — o serie de structuri semnificative pentru poezia veacului nostru, evidențiindu-se cu acest prilej și aportul unor mari creatori români ca Arghezi și Ion Barbu. Această ultimă parte a lucrării nu reușește, totuși, să suscite același interes. Ea pare mai fragmentată, iar forța comentariului analitic scade în intensitate, intuițiile critice și judecățile de valoare personale devenind aici tot mai sporadice. Privită în totalitate, lucrarea se impune însă, fără îndoială, prin seriozitatea și finețea cercetării — aplicată unui domeniu de o vastitate și inepuizabilă fertilitate — ca și prin supleță analitică și erudiție, putînd fi considerată de pe acum ca un instrument indispensabil viitoarelor investigații asupra fenomenului poetic.

Adrian ANGHELESCU

Prietenii statornici ai teatrului

(Urmare din pag. 1)

dintre cele mai de prestigiu spectacole ale Teatrului Național. De la acești doi animatori iluștri a rămas tradiția ca la matinee să se ofere publicului capodopere din dramaturgia națională și universală. George Mihail-Zamfirescu și Victor Ion Popa lansau formula teatrului care să lasă în întîmpinarea publicului din cartierele mărginașe, din zonele muncitorești ale orașelor și formula lor abia în zilele noastre și-a dovedit viabilitatea.

În anii de după 1948, o dată cu etatizarea teatrelor, un suflu nou, de o prospețime și o intensitate necunoscute înainte, a pătruns în teatru. Publicul a luat pur și simplu cu asalt sălile de spectacol din Capitală și din provincie, manifestînd un atașament profund și sincer față de autorii dramatici, față de actori. O bună parte din acest public, care acum 20—25 de ani se întîlnea, poate, pentru prima dată cu vraja unui spectacol, a evoluat atît de mult, și-a cultivat și și-a diversificat în asemenea măsură gustul, încît mijloacele de a-l păstra credincios, utilizate atunci, nu mai dau rezultate astăzi. Este deci nevoie de o acțiune serioasă, conștientă, nelăsată pe seama întîmplării, gîndită de către specialiști din teatru, din sociologie, de către intelectuali care activează în domeniul culturii de masă, acțiune care să-și propună două scopuri : primul — păstrarea publicului adult, format, introdus deja în circuitul vieții teatrale, al doilea — educarea generațiilor tinere în spiritul dragostei și al interesului pentru teatru.

Este un lucru știut : **publicul nu se naște, ci se formează.** Pornind de la acest adevăr, teatrele noastre ar putea să întreprindă mult mai mult pentru formarea contingentelor noi de spectatori, asigurîndu-și astfel un public continuu, fluent, o permanentă primenire a generațiilor care să frecventeze teatrul cu maximum de interes.

Prin însuși specificul său, spectacolul viu, care se desfășoară în fața privitorului, îi produce acestuia emoții directe mult mai puternice decît cele declanșate de vizionarea unui spectacol televizat sau de proiecția unui film. Aceasta înseamnă că toți cei dornici să trăiască nemijlocit emoția artistică vor veni totdeauna la teatru, în căutarea unor spectacole bune, interesante, valoroase, sincere, instructive. Rămîne numai ca teatrele să găsească cele mai eficiente căi prin care să-și apropie această zestre de spectatori, să-i cîștige, să-i convingă și să facă din ei mesageri care să aducă la teatru și pe cei mai comozi sau mai puțin cuceriți de această artă.

S-a practicat în anii noștri o varietate de modalități de propagare a interesului pentru teatru : reprezentații urmate de discuții, cicluri de conferințe însoțite de fragmente ilustrative (expunerile lui Ion Marin Sadoveanu, de pildă, s-au bucurat de o largă audiență), spectacole experimentale precedate de expuneri explicative.

De cîtva timp încoace însă, se pare că fantezia și energia animatorilor, a oamenilor noștri de teatru în această direcție au slăbit, au ajuns la un punct mort. Ca unul care observă starea de oarecare apatie îmi îngădui să spun cîteva păreri.

Din noianul de conferințe ce se țin săptămînal și lunar în București și în alte orașe ale țării, una, care ar avea loc la Teatrul Național sau la un alt teatru, ar putea deveni un eveniment cultural central al săptămînii sau al lunii respective, dar cu cîteva condiții : conferențiarul să fie **cineva**, să fie un **orator**, să aibă **ce spune** publicului, să nu improvizeze banalități, să fie inteligent, instruit, să capteze sala ; conferința să fie bine anunțată, popularizată cu un anume fast ; spectacolul care ar urma-o să nu fie însăilat din mofturi și din recitări searbede spuse de dubluri și de tripluri (dacă îmi este îngăduit acest cuvînt), ci să fie cel mai bun spectacol al teatrului ; în concluzie, întreaga acțiune să fie la nivel de Teatru Național, sau de teatru profesionist bine reputat.

Spectacolele de poezie întocmite cu finețe intelectuală, care să reunească actori dintre cei mai distinși, așa cum se realizează de cîtva timp la excelentul studio de poezie al Radioteleviziunii, constituie un gen de manifestări cu adînci reverberații în conștiința celor care le urmăresc, un mod de a stabili contacte nemijlocite între public și teatrul de poezie.

Matineul literar, îndelung verificată formă de cîștigare a publicului pentru cauza teatrului, mi se pare că nu este perimat și că ar putea fi reînviat cu strălucirea de odinioară.

În timpul directoratului său la Teatrul Național din Craiova, Emil Gîrleanu organiza șezători literare la care invita — și veneau — tinerii scriitori Liviu Rebreanu, Mihail Sorbul, Ion Minulescu, Cincinat Pavelescu. Asemenea evenimente culturale lărgeau considerabil cercul de prieteni statornici ai teatrului.

Am impresia că teatrele noastre nu fructifică atît cît ar trebui și cum ar trebui o bună și veche experiență : întîlnirile cu cei care plămădesc spectacole, cu cei care întrupează eroi pe scenă. Farmecul actorului este o realitate vie. Într-o cronică teatrală publicată în „Viața românească" în 1912 Tudor Arghezi spunea că publicul „se interesează de viața actorului, caută să-l vadă pe scenă, acasă, la berărie, îi cere biografia și-i cumpără portretul". Oare această curiozitate nu este la fel de puternică și astăzi, cel puțin la o parte din public ? Să o satisfacem, dar în modalități ingenioase, atractive ; întîlnirile între actori și spectatori, cît mai deschise, fără rigidități protocolare, fără discursuri de circumstanță ar antrena, cred, valuri noi de public în jurul teatrului.

Uniunea Tineretului Comunist, Uniunea Asociațiilor Studențești, Consiliul Național al Organizației Pionierilor, publicațiile pentru tineret și copii cred că ar putea contribui mai stăruitor și mai fructuos la îndrumarea tineretului spre acest vesnic viu și vesnic tînăr izvor de cultură care se cheamă teatru. Pentru aceasta însă, teatrele ar trebui să ofere spectacole excelente și să organizeze acțiuni atît de atractive, încît publicul tînăr să se simtă subjugat afectiv, să nu poată concepe dezvoltarea sa spirituală fără frecventarea teatrelor. Scena ar putea deveni un gen de universitate liberă, la care cei dornici să-și lărgească orizontul de cultură, să-și consolideze cunoștințele, să ia contact cu capodoperele dramaturgiei clasice, să cunoască cele mai palpitante dezbateri etico-filozofice pe teme contemporane, s-ar putea înscrie rămînînd „studenți" toată viața.

Plecarea unei delegații a I.R.R.C.S. în Marea Britanie

Miercuri a plecat la Londra o delegație a Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, condusă de tovarășul Dumitru Popescu, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., care, la invitația conducerii Partidului Laburist, va face o vizită în Marea Britanie. Din delegație fac parte prof. univ. Tudor Ionescu, membru supleant al C.C. al P.C.R., președintele Comitetului Național pentru Apărarea Păcii, membru al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, conf. univ. Tamara Dobrin, vicepreședinte al Biroului Executiv al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, Ion Preoteasa, secretar al Consiliului Central al U.G.S.R., și Andrei Ștefan, prim-adjunct al șefului secției internaționale a C.C. al P.C.R., membru al I.R.R.C.S.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegația a fost condusă de tovarășii Dumitru Popa, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului municipal București al P.C.R., primarul general al Capitalei, Vasile Patilineț, secretar al C.C. al P.C.R., Mihail Levente, secretar al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, Ion Pas, președintele I.R.R.C.S., Ioan Cotoț, secretar al Consiliului Central al U.G.S.R., și Bujor Sion, șef de secție la C.C. al P.C.R.

★

În aceeași zi, delegația I.R.R.C.S. a sosit la Londra. Pe aeroportul Gatwick, oaspeții români au fost întîmpinați de Harry Nicholas, secretar general al Partidului laburist, și de alte persoane din conducerea Partidului laburist. Au fost, de asemenea, prezenți Vasile Pungan, ambasadorul Republicii Socialiste România la Londra, și membri ai ambasadei.

În cursul după-amiezii, delegația a făcut o vizită la Congress House, sediul central al T.U.C., unde a avut o convorbire cu Victor Feather, secretar general interimar al Congresului Sindicatelor Britanice.

(Agerpres)

Manifestări consacrate Zilei de 9 Mai

În numeroase cluburi, case de cultură și cămine culturale din întreaga țară au avut loc miercuri manifestări cultural-artistice consacrate Zilei de 9 Mai — Ziua independenței de stat a României, a victoriei asupra fascismului și Ziua eroilor.

La casele de cultură din unele sectoare ale Capitalei, ofițeri superiori ai armatei noastre au ținut expuneri urmate de recitaluri poetice.

★

La Muzeul militar din Craiova, colonelul în rezervă Teodor Grigoriu, supraviețuitor al luptelor de la Mărășești, prof. Virgil Andronescu, erou în luptele de la Păulis, și ofițeri activi au vorbit elevilor despre eroismul poporului nostru în lupta pentru cucerirea independenței țării, despre semnificația victoriei asupra fascismului.

O manifestare dedicată aceluiași eveniment a avut loc la Universitatea din Craiova.

★

Numeroși pionieri din orașul Timișoara s-au întîlnit miercuri după-amiază, la Casa armatei din localitate, cu generalul maior Constantin Didulescu, participant la luptele de eliberare a patriei de sub jugul fascist.

În cadrul unor interesante excursii, elevii din numeroase școli au făcut popasuri omagiale la monumentele soldaților români și la cimitirele eroilor din Timișoara, Arad, Caransebeș, Lugoj, Păulis, Curtici și alte localități.

★

La casele de cultură din Mangalia, Medgidia, Cernavodă, Hîrșova și Negru Vodă, la căminele culturale din comunele Topraisar, Murfatlar, M. Kogălniceanu și altele din județul Constanța, au loc în aceste zile expuneri pe tema „9 Mai — ziua independenței de stat a României, a victoriei asupra fascismului și Ziua eroilor", susținute de ofițeri activi și veterani din război.

★

La Monumentul eroilor din Ploiești, aproape 2 000 de tineri, militari, școlari și pionieri au participat miercuri după-amiază la o evocare a momentelor istorice din 1877 și de la 9 mai 1945. Cu același prilej, numeroși elevi din județele Prahova, Buzău și Dîmbovița au luat parte la simpozioane, seri literare și de poezie organizate la școli și cămine culturale. De asemenea, ei au contribuit la amenajarea și înfrumusețarea parcurilor din jurul monumentelor eroilor.

(Agerpres)

SUCCESE ALE ARTEI NOASTRE PESTE HOTARE

Zilele acestea a avut loc la Florența un festival internațional al teatrelor stabile, iar la Prato a fost organizată o săptămînă a culturii românești. La aceste manifestări, la care, alături de formații de prestigiu din diverse țări, au participat artiști ai Teatrului Național din Cluj și membri ai formației folclorice studențești din această localitate, arta noastră teatrală, precum și frumusețea cîntecului și jocului românesc s-au bucurat de o călduroasă primire din partea publicului și entuziaste aprecieri din partea presei italiene de specialitate.

Artiștii români au trimis **TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU**, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, o telegramă în care se arată că succesele repurtate în Italia confirmă încă o dată înalta prețuire de care se bucură astăzi peste hotare arta și cultura patriei noastre. Vă încredințăm, se spune în telegramă, că în întregul nostru turneu am fost călăuziți și însuflețiți de o profundă și fierbinte dragoste de țară.

(Agerpres)

vremea

Ieri în țară : vremea a devenit ușor instabilă în vestul țării, unde cerul s-a acoperit treptat în a doua parte a intervalului și au căzut averse, însoțite de descărcări electrice. În rest vremea s-a menținut relativ frumoasă și călduroasă, cu cerul variabil. S-au semnalat averse izolate în cîmpia Dunării. Vîntul a suflat slab, pînă la potrivit. Temperatura aerului la ora 14 a fost cuprinsă între 14 grade la Mangalia și 27 de grade la Baia Mare, Blaj, Tr. Măgurele, București, Botoșani și Dorohoi. **În București :** vremea a fost frumoasă la început, apoi a devenit instabilă. Cerul s-a înnourat treptat și a plouat slab. Vîntul a suflat potrivit. Temperatura maximă a fost de 27 de grade.

Timpul probabil : pentru 9-10-11 mai. Vreme ușor instabilă. Cerul va fi variabil, mai mult noros. Vor cădea ploi locale de scurtă durată. Vînt potrivit. Temperatura în scădere ușoară, începînd din nord-vestul țării. Minimele vor fi cuprinse între 4 și 14 grade, iar maximele între 15 și 25 grade. **În București :** vreme ușor instabilă. Cerul va fi temporar noros. Vor cădea ploi de scurtă durată. Vînt potrivit. Temperatura în scădere ușoară.

JEAN-IOSIF BERCOVICI

În ziua de 7 mai 1969 a încetat din viață, după o grea suferință, tovarășul Jean-Iosif Bercovici, vechi activist al mișcării muncitorești din țara noastră.

Născut în anul 1895, într-o familie de muncitori, I. Bercovici a intrat încă de tînăr în mișcarea socialistă. A participat la înființarea în anul 1909, a organizației Tineretului Muncitor din București, din conducerea căreia a făcut parte. Timp de aproape șase decenii a activat neîntrerupt în rîndurile mișcării muncitorești. A adus contribuția sa la realizarea Frontului Unic Muncitoresc și la unificarea mișcării muncitorești pe baza principiilor marxist-leniniste.

Pentru meritele sale, a fost decorat cu ordine și medalii ale Republicii Socialiste România.

Îi vom păstra o caldă și neștearsă amintire.

COMITETUL FOȘTILOR LUPTĂTORI ANTIFAȘCIȘTI DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

★

Incinerarea va avea loc vineri, 9 mai a.c., orele 15, la crematoriul Cenușa.

„CURSA MUNȚILOR" EDIȚIA A X-A

Cehoslovacul Dlouhy învingătorul primei etape

SINAIA (prin telefon). — Din centrul frumosului oraș de la poalele Bucegilor s-a dat ieri startul în prima etapă a „Cursei Munților", tradiționala competiție a ciclismului nostru care acum, la cea de-a zecea ediție, reunește alergători din trei țări : Cehoslovacia, Uniunea Sovietică și România.

Etapa inaugurală a întrecerii a măsurat 142 km, disputîndu-se pe ruta Sinaia—Predeal—Brașov—Vlădeni și retur. Plutonul a rulat compact aproape pe întreg traseul, acțiunile de evadare fiind foarte puține și mai ales anemice. Cele două sprinturi de cățărare (ambele la întoarcere) le-a cîștigat cehoslovacul Antonin Bartonicek. În partea a doua a etapei o selecție serioasă a plutonului, ce nu se putuse fărîmița în nici un chip pînă atunci, au făcut-o... rafalele de vînt. Grupul fruntaș, în care printre alții se aflau cehoslovacii Dlouhy, Bartonicek și Moravec, sovieticii Djarcans și Gorelov, compatrioții noștri Gabriel Moiceanu, Tudor Vasile, Ion Cosma II, Francisc Gera, a luat un avans de cîteva sute de metri ce și l-a păstrat pînă la sosire. Sprintul final a revenit lui Dlouhy, care i-a depășit cu cîțiva centimetri pe colegii săi de echipă Moravec și Bartonicek, clasați pe locurile doi și trei. În același timp cu aceștia au fost cronometrați N. Ciumeti, sovieticul P. Djarcans, Șt. Suciu etc.

Astăzi se dispută etapa a doua Sinaia—Brașov—Rîșnov—Piriul Rece—Azuga—Sinaia (98 km).

În cîteva rînduri

În runda a 6-a a turneului internațional de șah de la Büsum (R. F. a Germaniei), maestrul român Theodor Ghițescu a remizat cu bulgarul Bobotov. Jucătorul vest-german Mohrlock a obținut o surprinzătoare victorie în 32 de mutări la marele maestru danez Bent Larsen.

Pe stadionul „Hampden Park" din Glasgow s-a disputat meciul dintre selecționatele Scoției și Irlandei de Nord. Întîlnirea s-a încheiat cu un rezultat de egalitate : 1—1 (0—1). Partida s-a desfășurat pe o ploaie torențială, ceea ce a făcut ca în tribunele stadionului, care pot cuprinde 134 000 de spectatori, să fie prezenți numai circa 8 000. Meciul s-a disputat în cadrul campionatului britanic.

TOVARĂȘUL GHEORGHE APOSTOL A PRIMIT DELEGAȚIA CONFEDERAȚIEI SINDICATELOR DIN FINLANDA — S.A.K.

Tovarășul Gheorghe Apostol, președintele Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România, a primit miercuri delegația Confederației sindicatelor din Finlanda — S.A.K. — condusă de Acvo Hautala, al doilea președinte al Confederației, care, la invitația Consiliului Central al U.G.S.R., face o vizită în țara noastră.

La întrevedere au participat Constantin Drăgan, prim-vicepreședinte, și Larisa Munteanu, secretar al Consiliului Central al U.G.S.R.

Cu acest prilej a avut loc un schimb de păreri cu privire la posibilitățile de extindere și întărire a relațiilor bilaterale dintre sindicatele din România și Finlanda, precum și asupra unor probleme actuale ale mișcării sindicale mondiale.

Oaspeții au mulțumit călduros pentru atenția și ospitalitatea cu care au fost înconjurați în timpul vizitei în România, pentru posibilitatea ce le-a fost oferită de a cunoaște realizările obținute de poporul român în diferite domenii de activitate.

Întîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

(Agerpres)

VIZITELE DELEGAȚIEI PARLAMENTARE IUGOSLAVE

Trimisul Agerpres, Ștefan Bratu, transmite : Delegația parlamentară iugoslavă, condusă de președintele Skupștinei Federale, Milentie Popovici, împreună cu persoanele oficiale române care o însoțesc, își continuă vizita prin țară.

După ce în ajun au vizitat Muzeul Deltei Dunării din Tulcea, miercuri oaspeții au avut prilejul să cunoască nemijlocit o parte din această pitorească zonă a țării, deopotrivă de interesantă din punct de vedere economic și turistic. Plecînd dimineața din Tulcea, ei au străbătut brațul Sulina, apoi canalul Dunărea Veche pînă la punctul Mila 23-Sat. Obiectivele vizitate de-a lungul traseului, atît în Deltă, cît și în trecerea prin Dobrogea pînă la aeroportul Kogălniceanu — printre care Fabrica de conserve de pește de la Tulcea, Stațiunea experimentală stuficolă de la Maliuc, tinerele plantații de arbori de-a lungul brațului Sulina, construcțiile hidroameliorative ale complexului Carasu — au oferit oaspeților o imagine a marilor transformări petrecute aici în anii construcției socialiste, a preocupărilor organelor centrale și locale de partid și de stat pentru valorificarea unor importante rezerve naturale.

La plecarea spre Iași, pe aeroportul Mihail Kogălniceanu, parlamentarii iugoslavi au fost salutați de Petre Ionescu, președintele Consiliului popular al județului Constanța, Teodor Coman, președintele Consiliului popular al județului Tulcea, — deputați în M.A.N. — și de alte persoane oficiale. Președintele Milentie Popovici a mulțumit pentru ospitalitatea și sentimentele prietenești cu care a fost înconjurată delegația iugoslavă.

La Iași, unde au sosit în cursul serii, parlamentarii iugoslavi și persoanele oficiale române care îi însoțesc au fost întîmpinați de Miu Dobrescu, președintele Consiliului popular județean, deputat în M.A.N., de reprezentanți ai unor instituții locale, de oameni de știință și cultură.

(Agerpres)

Ziarul „Steagul roșu" aniversează două decenii de apariție

Se împlinesc astăzi douăzeci de ani de la apariția primului număr al ziarului **„Steagul roșu", organ al Comitetului județean Iliov al Partidului Comunist Român și al consiliului popular județean.** De-a lungul anilor, alături de celelalte ziare județene, de întreaga noastră presă, ziarul a militat consecvent pentru mobilizarea eforturilor oamenilor muncii cărora li se adresează pentru traducerea în viață a politicii partidului și statului nostru, pentru ridicarea patriei pe noi trepte ale progresului și civilizației. Abordînd în paginile sale problematica complexă a înfăptuirii programului de dezvoltare multilaterală a orînduirii noastre socialiste elaborat de Congresul al IX-lea și Conferința Națională ale partidului, ziarul are permanent în atenție obiectivele majore ale îmbunătățirii calității și eficienței activității unităților industriale și agricole din județ, ale înfloririi culturii, învățămîntului și dezvoltării conștiinței socialiste a oamenilor. Contribuind printr-o gamă largă de mijloace publicistice la informarea promptă a cititorilor săi asupra evenimentelor politice interne și externe, reflectînd într-un mod tot mai viu activitatea multilaterală și experiența înaintată a organizațiilor de partid, a tuturor oamenilor muncii, avînd un aport constant la formarea unei opinii publice puse în slujba dinamizării întregii vieți sociale a județului, „Steagul roșu" a dobîndit un binemeritat prestigiu în rîndurile publicului său cititor.

Cu prilejul acestui jubileu, felicităm călduros pe colegii noștri din redacția ziarului „Steagul roșu" și le urăm noi succese în activitatea ce o desfășoară.

Cronica zilei

La invitația C.C. al P.C.R., au sosit miercuri seara în Capitală tovarășa Rosine Lewin, redactor șef al ziarului „Drapeau Rouge", organul central de limbă franceză al P.C. din Belgia, și tovarășul Etienne Mets, redactor șef al ziarului „Rode Vaan", organul central de limbă flamandă al P.C. din Belgia.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, oaspeții au fost întîmpinați de tovarășii Alexandru Ionescu, redactor șef al ziarului „Scînteia", Ion Cumpănașu, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., activiști de partid.

★

În cursul zilei de miercuri, directorul general al Organizației Mondiale a Sănătății (O.M.S.), dr. Marcolino G. Candau, și dr. Leo Kaprio, directorul Biroului regional pentru Europa al O.M.S., însoțiți de dr. Mihai Aldea, secretar general al Ministerului Sănătății, au făcut o vizită la Centrul de perfecționare a pregătirii cadrelor de conducere din întreprinderi.

★

Institutul român pentru relațiile culturale cu străinătatea a organizat miercuri la Casa de cultură a institutului o seară culturală dedicată Zilei naționale a Olandei.

După cuvîntul de deschidere rostit de Octav Livezeanu, vicepreședinte al I.R.R.C.S., arh. Armand Crîntea, director în Comitetul de Radiodifuziune și Televiziune, a împărtășit impresii dintr-o recentă călătorie în Olanda. A urmat un program de filme documentare olandeze.

În asistența prezentă la manifestare se aflau funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, oameni de cultură și artă, ziariști.

Au luat parte, de asemenea, dr. Dirk van Eysinga, ambasadorul Olandei la București, membri ai ambasadei și alți membri ai corpului diplomatic.

★

Miercuri au început în Capitală lucrările consfătuirii agenților și directților de concerte la care participă delegați din Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană, Polonia, Ungaria, U.R.S.S. și România.

★

Cu prilejul împlinirii a 120 de ani de la moartea lui Ștefan Ludwig Roth, umanist și militant revoluționar sas, din țara noastră, căzut în revoluția de la 1848 din Transilvania, Comitetul județean de cultură și artă Timiș și Consiliul județean al oamenilor muncii de naționalitate germană au organizat, miercuri după-amiază, în sala Teatrului German din Timișoara, o adunare comemorativă, la care au participat numeroși oameni ai muncii, oameni de știință, artă și cultură.

★

Întreprinderea de comerț exterior „W.M.W." — de export-import din Berlin, R.D. Germană, a deschis miercuri dimineață o expoziție la Uzinele „23 August" din Capitală.

Expoziția, care rămîne deschisă pînă în ziua de 10 mai, prezintă mijloace de rationalizare folosibile pe mașini unelte.

★

La invitația Uniunii Scriitorilor a sosit în țara noastră scriitorul și editorul spaniol Carlos Barral, directorul și proprietarul Editurii Seix Barral din Barcelona.

★

Miercuri au început în Capitală „Zilele tehnico-industriale austriece". Timp de opt zile, la București, Brașov, Galați și Hunedoara vor fi prezentate cicluri de conferințe tehnice însoțite de prezentarea unui bogat material documentar ca filme, prospecte etc., care ilustrează cele mai recente realizări tehnice obținute în diferite domenii ale industriei austriece.

(Agerpres)

PRONOEXPRES

Numerele extrase la concursul special din 7 mai 1969

Extragerea I : 7 29 18 23 43 15 ; Extragerea a II-a : 38 40 1 24 27 11 10 ; Extragerea a III-a : 16 5 6 17 21 ; Extragerea a IV-a : 40 4 34 39 20 ; Extragerea a V-a : 23 14 42 30 22 ; Extragerea a VI-a : 6 1 21 30 13 ; Extragerea a VII-a : 18 30 9 22 7 ; Extragerea a VIII-a : 35 27 8 25 13 ; Extragerea a IX-a : 4 37 40 6 45 10 31;

FOND DE PREMII : 3 324 320 lei.

SCHIMBUL INSTRUMENTELOR DE RATIFICARE A TRATATULUI DE PRIETENIE, COLABORARE ȘI ASISTENȚĂ MUTUALĂ DINTRE ROMÂNIA ȘI CEHOSLOVACIA

La Ministerul Afacerilor Externe a avut loc, miercuri după-amiază, schimbul instrumentelor de ratificare a Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Republica Socialistă România și Republica Socialistă Cehoslovacă, semnat la Praga la 16 august 1968.

Din partea română, schimbul a fost efectuat de Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, iar din partea cehoslovacă de Karel Kurka, ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovace la București.

Au fost de față Alexandru Boabă, Nicolae Bozdoc, Ștefan Bălan — miniștri, Vasile Sandru, adjunct al ministrului afacerilor externe, general-locotenent Ionel Vasile, adjunct al ministrului forțelor armate, funcționari superiori din M.A.E.

Au fost prezenți membri ai Ambasadei Republicii Socialiste Cehoslovace.

În alocuțiunea rostită după efectuarea schimbului, tovarășul Corneliu Mănescu, subliniind însemnătatea ratificării Tratatului de către forul suprem al puterii de stat din țara noastră, a arătat că aceasta constituie expresia elocventă a relațiilor frățești dintre popoarele român și cehoslovac, relații întemeiate pe îndelungate tradiții de solidaritate, de luptă comună pentru țelurile eliberării naționale și sociale. Continuînd vechile tradiții de prietenie dintre popoarele român și cehoslovac — a spus vorbitorul — noul Tratat de prietenie oferă un cadru propice consolidării continue a relațiilor multilaterale dintre cele două țări. Tratatul este menit să servească operei de construire a socialismului în cele două țări, întăririi forțelor socialismului și păcii în lume.

În Tratat este înscrisă hotărîrea celor două țări de a milita neabătut pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie între toate țările socialiste, pe baza respectării principiilor marxist-leniniste ale egalității în drepturi, respectării suveranității și independenței naționale, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc și întrajutorării tovărășești. Aceasta constituie chezășia sigură, principială a întăririi unității sistemului mondial socialist.

În același timp — a adăugat ministrul român — Tratatul reafirmă hotărîrea României și Cehoslovaciei de a dezvolta legături reciproc avantajoase cu toate statele, indiferent de orînduirea lor socială, de a milita pentru destindere și soluționarea diferendelor internaționale prin mijloace pașnice, de a-și aduce întreaga contribuție la realizarea securității în Europa și în lume.

Luînd cuvîntul, ambasadorul Karel Kurka a spus între altele : Prin efectuarea schimbului instrumentelor de ratificare, vor fi create premisele necesare pentru intrarea în vigoare a Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Republica Socialistă Cehoslovacă și Republica Socialistă România. Acesta este un eveniment important în relațiile dintre țările noastre. Vorbitorul și-a exprimat convingerea că realizarea consecventă a acestui Tratat va întări legăturile de prietenie și de alianță dintre cele două popoare exprimînd astfel voința României și a Cehoslovaciei de a merge pe calea aprofundării prieteniei reciproce, a dezvoltării unei colaborări largi în toate domeniile vieții politice, economice și culturale.

Importanța Tratatului a depășit cadrul relațiilor bilaterale, devenind un factor important pentru întărirea păcii și securității în Europa — a menționat ambasadorul cehoslovac. Dorința noastră sinceră este ca această colaborare tot mai largă și mai fructuoasă să fie în continuare îmbogățită, în avantajul popoarelor noastre, care sînt legate printr-o prietenie tradițională, stimă și înțelegere reciprocă.

★

Cu prilejul schimbului instrumentelor de ratificare a Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Republica Socialistă România și Republica Socialistă Cehoslovacă, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, a oferit un dineu.

(Agerpres)

Încheierea simpozionului Asociației europene împotriva poliomielitei

Miercuri s-au încheiat lucrările celui de-al XII-lea simpozion al Asociației europene împotriva poliomielitei și a bolilor înrudite, organizat la București de către Comitetul permanent al Asociației, în colaborare cu Academia Republicii Socialiste România și Ministerul Sănătății.

În cadrul simpozionului, la care alături de numeroși oameni de știință români au participat specialiști din 20 de țări, au fost prezentate peste 70 rapoarte și comunicări științifice axate în principal pe probleme de profilaxia și organizarea luptei împotriva poliomielitei, precum și o serie de probleme legate de producția vaccinurilor. De asemenea, cu această ocazie, a avut loc și adunarea generală, în care a fost votat noul Statut și ales Comitetul permanent al Asociației. Ca președinte al Comitetului a fost ales prof. dr. N. Cajal, directorul Institutului de inframicrobiologie din București.

La încheierea importantei reuniuni, prof. dr. N. Cajal a avut o convorbire cu redactorii Victoria Iliescu și Constantin Pavel de la Agenția română de presă „Agerpres", în cadrul căreia a relevat nivelul științific ridicat la care s-au desfășurat lucrările simpozionului, materialele prezentate aducînd o contribuție importantă la progresul virusologiei și cercetărilor fundamentale.

Referindu-se la contactele pe care le-a avut în timpul reuniunii cu cercetători străini, președintele Asociației a arătat că aceștia au fost impresionați de valoarea științifică a lucrărilor specialiștilor români, de institutele de cercetare pe care le-au vizitat, de activitatea acestora, precum și de rezultatele interesante pentru virusologia fundamentală sau aplicată obținute în țara noastră.

În încheiere, prof. dr. N. Cajal a arătat că este necesar să fie intensificate legăturile de colaborare dintre specialiștii diferitelor țări, menționînd în acest sens că România întreține relații științifice cu o serie de institute din străinătate ca Institutul „Pasteur", Institutul „Merieux" din Lyon și altele, aceasta constituind, după părerea sa, o premisă principală a succesului luptei împotriva acestei maladii.

Un alt participant la lucrările simpozionului, profesorul Sven Gard, membru în Comitetul permanent al Asociației, a subliniat printre altele : În ultimii ani au avut loc o serie de fapte care demonstrează că problema poliomielitei nu este complet rezolvată. Aceasta justifică, de altfel, numărul mare de participanți la reuniunea noastră și interesul față de lucrările prezentate. În prezent, maladia poliomielitei se află sub control în multe țări. România — a menționat profesorul Sven Gard — se găsește pe drumul cel bun în ceea ce privește controlul poliomielitei. De altfel, morbiditatea prin poliomielită a fost redusă aproape complet, boala dispărînd practic din această țară.

(Urmare din pag. I)

rețea, forța, noutatea. (Involuntar, memoria a găsit și o metaforă : „La răsăritu-i falnic se-nclină-al meu apus". — faimosul vers închinat de Alecsandri, printr-un act de sublimă etică intelectuală, noului Luceafăr al literelor românești : Eminescu).

Și m-am întrebat atunci : oare, prin această plachetă aniversativă, Reșița recunoaște că a cedat pasul noului colos al industriei siderurgice, după ce, cu ani în urmă, dăduse întîietate altei vetre de foc a țării : Hunedoara ? Oare se poate ghici aici o umbră de nostalgie ?

— Sincer, nu m-am gîndit niciodată la asemenea lucruri. **N-am avut timp** să mă gîndesc — îmi răspunde directorul general și-mi arată cu un gest larg, ca un argument, spre fereastră.

Cadrul ferestrei e însă prea îngust pentru noua clădire cu 10 nivele, proaspăt tencuită și modern lansată pe verticală, a laboratorului central al combinatului, intrat în funcțiune în ultimele luni.

— Nu, nu m-a încercat vreodată nostalgia de care pomeneați... Doar cine nu trăiește aici își poate imagina așa ceva. Nu uitați că la Reșița a fost construită prima fabrică modernă de aglomerare din țară în 1964. Nu uitați că aici s-a asimilat, pentru prima oară în țară, fabricarea oțelurilor aliate în cuptoare Martin. Astăzi producem peste 30 de mărci de oțeluri aliate și slab aliate. Nu uitați că, tot aici, s-a început experimentarea prafurilor termoizolante folosite la turnarea lingourilor și s-au făcut cercetări rodnice pentru întrebuințarea unor combustibili indigeni.

— Totuși, n-am văzut aici tablourile de comandă electronică, ordinatoarele și ecranele de televiziune industrială pe care le-am văzut la Combinatul din Galați...

— E adevărat, nu ne putem compara cu gradul de automatizare și modernizare la care se situează Galații, dar chiar în acest an veți putea vedea un laborator rapid la oțelăria noastră dotat cu poștă pneumatică. Evident, diferența de „zestre" tehnică între noi și ei este apreciabilă, dar încercăm să ne modernizăm din mers.

Combinatul reșițean nu are de partea sa cele mai noi cuceriri ale tehnicii mondiale, cum este cazul combinatului gălățean, în schimb are un aliat puternic : **tradiția.** Afirmația pare paradoxală, dar conține un adevăr plin de semnificații demonstrînd ce înseamnă tradiția atunci cînd nu rămîne un motiv de amintiri frumoase și de orgoliu sterp, ci devine un puternic element de progres. La Reșița tradiția înseamnă o bogată experiență și o înaltă competență profesională, înseamnă o conștiință și riguroasă disciplină în muncă și o dibăcie, moștenită poate din tată în fiu, în a descoperi resursele intime ale furnalelor și cuptoarelor. Și astfel, **tradiția se convertește în entuziasm și elan, în dinamism și inițiativă, într-o veritabilă mîndrie creatoare, cu alte cuvinte, în tot atîtea atribute ale tinereții.**

La vîrsta de 33 de ani **Mihail Lupșan,** maistru principal la oțelărie, e considerat „cel mai vechi dintre cei mai tineri". Din acești 33 de ani, 20 i-a petrecut în școlile și în halele combinatului.

— Cînd am început să lucrez aici, eram cei mai mari producători de metal din țară, își amintește el. Hunedoara de azi este întrucîtva și creația noastră. Am făcut de atîtea ori naveta Reșița—Hunedoara, încît nici nu mai țin socoteala drumurilor. Dar cel mai mare aspirator de cadre a fost Galațiul...

— Dar, n-a reușit să vă „aspire" și pe dv. De ce ?

— Pentru că, vedeți, eu am apucat epoca în care ușile cuptoarelor se deschideau manual. Acum cuptoarele sînt conduse de la un pupitru de comandă. S-au mecanizat aproape toate operațiile, am construit și reconstruit totul din mers. Hala oțelăriei noi a fost ridicată deasupra celei vechi care nu și-a încetat producția. Scînteile sudurilor se amestecau cu scînteile șarjelor, constructorii „îi călcau pe picioare pe oțelari". A fost o perioadă foarte grea pentru că totul se cerea organizat la milimetru și la secundă. Și apoi, din generația veche n-a mai rămas aproape nimeni, am preluat experiența bătrînilor din mers.

Din mers, o expresie care revine cu insistență. Maistrul principal Lupșan e conștient că e unul dintre cei ce au preluat ștafeta „mîinilor de aur", a lucrului de înaltă calitate, că în viziunea lui tehnică se îmbină tezaurul de cunoștințe al veteranilor reșițeni cu spiritul de inițiativă și dinamismul generației sale. E poate secretul Reșiței, acea mîndrie a tradiției transformată în competență și elan creator.

Dar Reșița are mai multe... secrete. Unul din ele ar fi acesta : deși în ultimii ani capacitatea de producție a rămas aceeași, cantitatea de metal crește constant. De exemplu, în 1962 producția de fontă a fost de 475 530 tone, iar în acest an va fi de 600 000 tone. Și acum ca și atunci, sursa e aceeași : cele două furnale de 700 mc.

— Secretul stă în creșterea indicilor de utilizare, explică tehnicianul furnalist **Chiovari Mihai,** deși chiar în acest an furnalul nr. 2 va intra în reparații capitale, ceea ce înseamnă că va fi oprit aproximativ 80 de zile.

Dar creșterea cantitativă e dublată de o creștere a **calității,** sugerată, printre altele, de volumul în creștere al exportului de metal. Față de 1965 cantitatea de fontă exportată a crescut în 1968 de peste 19 ori, iar la oțel, față de 1960 exportul a crescut de aproape 3 ori. Semnificativ este faptul că printre clienții Reșiței se numără întreprinderi din Anglia, R.F.G., Austria, Japonia, țări cu bogate tradiții siderurgice.

— Nu știu dacă punctualitatea își poate afla locul într-o discuție despre tehnică, dar cred că succesele reșițenilor se datoresc și acestui respect față de timp, consideră **Aurel Ieremia,** inginer șef de concepție al combinatului. O șarjă întîrziată este supusă numaidecît unei analize riguroase din partea tuturor factorilor de răspundere. Nu întîmplător, la noi a început să circule o întrebare : „Ți-ai reglat ceasul după ședințele colectivului de conducere ?" Totodată am organizat și dezvoltăm în continuare, un flux informațional — pe toate eșaloanele producției — cu ajutorul căruia se poate cunoaște, **la zi și la oră,** stadiul executării sarcinilor în toate sectoarele combinatului.

Așadar, Reșița nu se lasă cu nimic mai prejos față de mai tinerii săi parteneri în marea competiție siderurgică a țării — Hunedoara și Galați. Reșița își păstrează rangul de prim ordin în economia națională.

Aproximativ 70—80 la sută din necesarul C.F.R. în materie de șine, bandaje, discuri și toate materialele aferente montării căii ferate sînt asigurate de combinat, care în 1968 a ridicat calitatea acestora la nivelul normelor internaționale. De asemenea, furnizează oțeluri pentru uzinele de autocamioane și tractoare din Brașov, pentru fabricile de rulmenți, pentru podul de la Vadul Oii, pentru locomotiva Diesel-electrică, avînd peste 2 000 de clienți în țară și peste hotare.

Combinatul siderurgic reșițean are mîndria de a fi pus temeliile mai multor uzine ale țării : uzina de aluminiu din Slatina, marile hale de la Hunedoara și Galați, uzina de mașini grele din București — pentru a nu cita decît cîteva. Dar, în afară de oțelul care stă la baza acestor noi și moderne întreprinderi, Reșița le-a oferit ceva cu mult mai prețios decît orice alta : tradițiile sale transmise prin oamenii săi. Pentru că, fiind primul născut al siderurgiei românești, combinatul reșițean a fost și continuă să rămînă o generoasă pepinieră de specialiști, un puternic nucleu de iradiere profesională.

— În acest an marcat de două mari evenimente pentru poporul nostru — a XXV-a aniversare a Eliberării și pregătirile pentru cel de-al X-lea Congres al partidului — preocupările noastre sînt mai ales preocupări de perspectivă, răspunde directorul general Constantin Savu. În afară de angajamentele pentru mărirea producției de metal și laminate care se realizează de la lună la lună, continuăm acțiunea de optimizare a eforturilor, în sensul simplificării, suppleței și eficienței conducerii. De asemenea, elaborăm un nomenclator de materiale și piese de schimb care se consumă în combinat (peste 60 000 de repere), în scopul întreținerii mai operative a agregatelor. Intenționăm, tot în acest an, să înființăm un cabinet de fiziologie a muncii care să întreprindă studii ergonomice în mai multe puncte de lucru, precum și un laborator psiho-tehnic necesar în procesul de selecționare a cadrelor și în orientarea profesională a viitorilor ucenici. De altfel, anul 1969 va marca intrarea în funcțiune a unui modern grup școlar pentru 1 000 de elevi.

Așadar, Reșița anului XXV privește spre viitor. Care e, deci, virsta sa reală dacă nu chiar vîrsta tînără a întregii noastre patrii ! A menține o continuă tinerețe — iată miracolul reșitean, un miracol datorat în primul rînd resurselor inepuizabile de înnoire ale industriei socialiste, o industrie care adaugă celor mai vechi tradiții pulsul vibrant al modernizării și al progresului tehnic.

REȘIȚA

viața internațională

CE A ARĂTAT SESIUNEA JUBILIARĂ A CONSILIULUI EUROPEI

Timp de două zile, la Londra a avut loc sesiunea jubiliară a Consiliului Europei, de la a cărui înființare s-au împlinit 20 de ani. Pentru a sublinia importanța evenimentului, gazdele au asigurat ceremonialul cuvenit, inclusiv o cuvîntare de salut a reginei Elisabeta a II-a. Au fost rostite discursuri solemne, care au evocat și actualizat ideile „unității occidentale", ceea ce a permis să se constate că rolul tradițional încredințat consiliului — de a fi un paravan politic al activității pactului N.A.T.O. — nu a suferit modificări fundamentale.

Realitățile vieții internaționale nu au putut fi însă ignorate de liderii acestui organism, fapt confirmat de însăși includerea pe agendă a problemei dezvoltării relațiilor dintre Vestul și Estul Europei. O anumită semnificație are, de pildă, examinarea unui raport care, după cum s-a anunțat aici, cuprinde domeniile unei posibile cooperări tehnice între toate țările continentului nostru. S-a semnalat de asemenea că este prezentă, ca o

CORESPONDENȚA DIN LONDRA DE LA LIVIU RODESCU

permanentă a preocupărilor centrale contemporane, propunerea țărilor membre ale Tratatului de la Varșovia de a se convoca o conferință generală a securității europene. În comunicatul dat publicității se apreciază că este necesar să fie urmată o politică de destindere în Europa. S-a reafirmat, totodată, opinia privind utilitatea contactelor multilaterale dintre țările Consiliului Europei și țările est-europene, ca o contribuție la o mai bună înțelegere, la destindere.

Aniversarea a oferit diplomației britanice un nou și previzibil prilej pentru reafirmarea candidaturii la Comunitatea Economică Europeană (Piața comună). În discursul său, premierul Harold Wilson a pus accente bine precizate pe intenția de a continua insistențele, evitînd totodată cu prudență sugerarea unor acțiuni concrete în viitorul apropiat. Spre deosebire de ministrul de externe vest-german, Willy Brandt, care a declarat că ar exista șanse de a începe „negocieri serioase" înainte de sfîrșitul acestui an, cercurile politice britanice își moderează optimismul, așteptînd mai întîi o clarificare a scenei politice franceze după apropiatele alegeri prezidențiale.

S-a creat impresia că obsesia Pieței comune a devenit mai intensă. Au apărut diverse calendare ale perspectivelor britanice, în care se fac calcule pe luni — cînd se vor încheia alegerile din Franța și ce rezultate sînt de așteptat, ce perioadă anume va fi dominată de problemele dificile ale situației monetare occidentale, cît de lungă sau scurtă ar trebui să fie expectativa după alegerile generale din toamnă din R. F. a Germaniei pentru a declansa, în fine, ofensiva candidaturii. În același timp, numeroase surse engleze (între care și articolul din „Guardian" despre care s-a relatat în „Scînteia" de ieri) arată că obstacolele în calea admiterii Angliei persistă, mai mult, că se mențin și chiar se accentuează motivele care determină diferite cercuri engleze să se pronunțe în defavoarea aderării. Pentru toate aceste aspecte tactice, sesiunea Consiliului Europei a constituit o binevenită platformă de stimulare a speranțelor britanice.

Proiectul „Safeguard" viu criticat

WASHINGTON 7 (Agerpres). — La Washington au fost date publicității două rapoarte consacrate proiectului instalării pe teritoriul S.U.A. a sistemului de rachete antirachetă „Safeguard". Primul, elaborat de 16 oameni de știință, la cererea senatorului E. Kennedy, subliniază că începerea construirii acestui sistem „va provoca un nou ciclu de acțiune-reacție în cursa înarmărilor nucleare și va sfîrși — dacă se va întîmpla așa ceva vreodată — prin atingerea unor noi recorduri ale nivelului înarmărilor cu prețul unor cheltuieli enorme".

Într-un capitol al raportului, semnat de Arthur Goldberg, se subliniază că „a începe construirea acestui sistem înainte de a încerca negocierea unui acord pentru limitarea stocurilor de arme nucleare ar însemna de fapt o violare a prevederilor Tratatului de neproliferare a armelor atomice".

Cel de-al doilea raport, elaborat la cererea unei organizații denumite „Consiliul american al securității", la apărarea proiectului „Safeguard".

Febra monetară de pe piețele occidentale

FRANKFURT PE MAIN. — **Speculațiile în jurul unei reevaluări a mărcii vest-germane au provocat la bursele de valori o panică ale cărei proporții au căpătat, potrivit cercurilor financiare vest-germane, „aspecte haotice"** de felul celor din cursul crizei monetare din noiembrie 1968. Operațiunile s-au concentrat asupra vînzării de dolari și cumpărării de mărci. Cursul dolarului a continuat să scadă, înregistrînd cota de 3,9680 mărci, față de cota de 3,9700 din ziua precedentă. Pentru a contracara această tendință care creează un dezechilibru pe piața monetară, Banca Centrală din Frankfurt pe Main a intervenit cumpărînd 150 milioane dolari.

LONDRA. — După cum transmite agenția France Presse, „în cursul după-amiezii de miercuri, febra monetară a crescut brusc la Londra". Banca Angliei n-ar fi intervenit însă pentru a susține cursul lirei. Ziarul „Wall Street Journal" scrie că la Washington se exprimă temerea că în decurs de cîteva săptămîni Marea Britanie ar putea fi obligată să procedeze la o devalorizare a lirei sterline. *„Dacă scurgerea rezervelor britanice, înregistrată în ultima vreme, va continua chiar și o săptămînă,* apreciază ziarul, *aceasta poate duce la o încordare serioasă a situației, cu atît mai mult cu cît rezervele britanice de aur și devize sînt puternic împovărate de obligațiile legate de rambursarea datoriilor anterioare".*

Reprezentantul R. D. Vietnam, Xuan Thuy, despre

Evoluția lucrărilor conferinței în problema Vietnamului

PARIS 7 — Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite: Ziarul parizian „Le Figaro" publică un interviu acordat de ministrul Xuan Thuy, șeful delegației R. D. Vietnam la conferința cvadripartită de la Paris în problema Vietnamului, cu privire la evoluția lucrărilor conferinței.

După ce a reamintit că delegația R.D. Vietnam a venit la Paris ca să negocieze cu seriozitate și bunăvoință, pentru a căuta, împreună cu S.U.A., o soluție politică a problemei vietnameze, pe baza poziției în patru puncte a guvernului R. D. Vietnam și celei în cinci puncte a F.N.E., Xuan Thuy a subliniat că S.U.A. nu renunță la scopurile lor agresive și caută mai departe să negocieze de pe poziții de forță. Ele intensifică războiul în Vietnamul de sud și se străduiesc să consolideze administrația și armata de la Saigon. Xuan Thuy a afirmat că R. D. Vietnam n-a avut pînă acum cunoștință de „un plan de pace american", despre care se vorbește în presă. „Noi am constatat doar că în realitate S.U.A. continuă să intensifice războiul lor de agresiune în Vietnam. S.U.A. n-au prezentat decît propuneri asupra „dezamericanizării" și „vietnamizării" sale, ceea ce înseamnă ca vietnamezii să lupte în continuare contra vietnamezilor, sub comandament american".

Xuan Thuy a respins din nou teza americană a retragerii „reciproce" de trupe din Vietnamul de sud, subliniind că „S.U.A. sînt agresoare în Vietnam și că în consecință trebuie să pună capăt acestei agresiuni, să-și retragă necondiționat din Vietnamul de sud toate trupele. Nu există altă soluție" — a subliniat conducătorul delegației R. D. Vietnam. „Poporul vietnamez luptă împotriva agresorului pe propriul său pămînt, și acesta este dreptul său imprescriptibil de legitimă apărare". Reprezentantul nord-vietnamez a dezmințit că ar fi existat un „acord" tacit între S.U.A. și guvernul R. D. Vietnam asupra unei „dezangajări" nord-vietnameze în sud, în schimbul încetării totale a bombardamentelor americane în Vietnamul de nord.

Definind poziția față de recentul „plan Thieu" în șase puncte, prezentat la Saigon, el a precizat că acest plan „nu are nici o valoare în ochii poporului vietnamez". Xuan Thuy a amintit că atît R. D. Vietnam, cît și F.N.E. sînt în favoarea reunificării țării pe baze democratice, în mod treptat și prin mijloace pașnice, precizînd că pînă la reunificare populația din cele două state — nord și sud — va trebui să dezvolte relații economice și culturale. „Dacă S.U.A. vor pune capăt agresiunii și vor retrage necondiționat toate trupele americane și satelite din Vietnamul de sud, pacea va fi imediat restabilită în Vietnam" — a subliniat ministrul Xuan Thuy în încheiere.

★

La Washington au început marți lucrările conferinței organizației „Oameni de afaceri americani pentru pace în Vietnam". Luînd cuvîntul în fața reprezentanților celor 2 300 de oameni de afaceri, congresmanul republican Paul Findley a declarat că „a sosit timpul să recunoastem că participarea noastră la războiul din Vietnam este o greșeală imensă. Nerecunoașterea acestui fapt ar putea atrage după sine o catastrofă militară și politică. Președintele Statelor Unite trebuie să actioneze cît mai urgent pentru a îndrepta marea greșeală pe care a moștenit-o".

Tovarășul Emil Drăgănescu primit de premierul Tage Erlander

STOCKHOLM 7 (Agerpres). — Emil Drăgănescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, care se află într-o vizită oficială în Suedia, la invitația guvernului suedez, a fost primit de primul ministru Tage Erlander. A fost de față ambasadorul României la Stockholm, Eduard Mezincescu. Cu acest prilej a avut loc o convorbire cordială cu privire la dezvoltarea în continuare a relațiilor româno-suedeze. În seara zilei de 6 mai, guvernul suedez a oferit în cinstea oaspetelui român un dineu, la care au participat Krister Wickman, ministrul pentru problemele economice, Sven Eric Nilsson, ministrul pentru problemele juridice, funcționari superiori din M.A.E. și reprezentanți ai principalelor concerne din Suedia care întrețin relații comerciale cu țara noastră. Emil Drăgănescu și Krister Wickman au rostit cuvîntări, exprimînd satisfacția ambelor țări pentru dezvoltarea favorabilă a relațiilor româno-suedeze și dorința de a se întreprinde noi acțiuni în vederea lărgirii și diversificării relațiilor româno-suedeze.

Continuîndu-și vizita în Suedia, Emil Drăgănescu a vizitat centrala atomoelectrică de la Agesta și firma „Ohlsson Och Skarne", specializată în construcția de blocuri de locuințe. În același timp, ministrul român al energiei electrice, Octavian Groza, a fost oaspetele firmei „Atlas Copea", care produce utilaje pentru exploatări miniere.

Incidente în Liban

BEIRUT 7 (Agerpres). — După cum arată agenția France Presse, postul de radio libanez a anunțat că în satul Hasbaya, din sudul Libanului, s-a produs un incident între un grup armat aparținînd organizației de rezistență palestiniene „Al Saika" și o unitate a armatei libaneze. Postul de radio a precizat că membrii grupului „Al Saika" au deschis focul, iar militarii libanezi au ripostat.

Comunicatul militar, citat de postul de radio Beirut, a făcut cunoscut, de asemenea, că lupte violente între militari libanezi și membri ai grupului „Al Saika" se desfășoară începînd de marți în regiunea Kabr Mikha (la 10 km de frontiera cu Israelul) și Markabat Talloussa (la 25 km sud-vest de Hasbaya). Potrivit aceleiași surse, în cursul ciocnirilor un soldat libanez și un membru al grupului advers au fost uciși. Mai mulți membri ai grupului „Al Saika" au fost arestați.

Un purtător de cuvînt al Organizației pentru eliberarea Palestinei a declarat corespondentului la Beirut al agenției France Presse că organizația sa este îngrijorată și că o comisie de anchetă va pleca la locul incidentelor pentru a determina eventualele răspunderi ale șefilor organizației „Al Saika". Dacă asemenea răspunderi vor fi stabilite, vor fi aplicate sancțiuni severe.

★

DAMASC. — Agenția France Presse relatează că într-un comunicat publicat miercuri la Damasc comandantul-șef al grupării de rezistență palestiniană „Al Saika" dezmințe declarațiile purtătorului de cuvînt libanez, potrivit cărora la 5 și 6 mai s-ar fi produs incidente între această grupare și unități ale armatei libaneze. În comunicat se cere, pe de altă parte, constituirea unei comisii mixte însărcinate cu deschiderea unei anchete privind incidentele, pentru a se determina identitatea celor care le-au provocat. Această comisie trebuie să fie compusă, potrivit comunicatului, din reprezentanți ai armatei libaneze și ai organizațiilor care participă la comandamentul luptei armate palestiniene.

VIZITA DELEGAȚIEI C.C. AL P.C.R. ÎN NORVEGIA

OSLO 7 (Agerpres). — Miercuri au început la Oslo convorbiri între delegația Comitetului Central al Partidului Comunist Român, condusă de Mihai Gere, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., care la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist din Norvegia face o vizită în această țară, și delegația C.C. al P.C. din Norvegia. Din partea română au participat Mihai Gere, Ștefan Voicu, membru al C.C. al P.C.R., redactor-șef al revistei „Lupta de clasă", Gheorghe Năstase, prim-secretar al Comitetului județean Argeș al P.C.R., Nicu Bujor, șef de sector la C.C. al P.C.R., iar din partea norvegiană Reidar Larsen, președintele P.C. din Norvegia, Ivar Lie și Just Lippe, secretari ai C.C. al P.C. din Norvegia, Arne Jorgensen, Esther Bergerud, Rolf Nettum, Kolbjorn Harbu, Olaf Minothi, Martin Gunnar Knudsen, membri ai Secretariatului C.C. al P.C. din Norvegia, și Georg Ovesen, vicepreședinte al Uniunii Tineretului Comunist.

Delegația Partidului Comunist Român a vizitat orașul Stavanger. Membrii delegației s-au întîlnit cu membri ai conducerii organizației locale a P.C. din Norvegia, precum și cu reprezentanți ai altor organizații din localitate. După ce a vizitat fabrica de conserve de pește „Chr. Bjelland and Co.", delegația a fost oaspetele primăriei din Stavanger. Primarul orașului, Leif Larsen, și Mihai Gere au exprimat dorința reciprocă de dezvoltare a relațiilor de cooperare multilaterală și de mai bună cunoaștere între poporul român și poporul norvegian, în interesul păcii și colaborării internaționale.

FRANȚA

Alain Poher candidat în alegerile prezidențiale?

PARIS 7 (Agerpres). — Efervescentei stîrnite în cercurile politice din Franța de desemnarea unui număr surprinzător de mare de candidați la alegerile prezidențiale i s-a adăugat miercuri un element nou: vorbind în fața ziariștilor acreditați la Elysée, Alain Poher a declarat: „Eu nu sînt candidat și nici nu doresc să fiu, dar voi fi probabil obligat la aceasta...".

Potrivit agenției France Presse, hotărîrea de a-și prezenta candidatura a fost luată recent, ca urmare a cererilor tot mai presante prezentate președintelui interimar, de susținătorii săi politici.

Relațiile americano-australiene într-un nou context

Vizita de două zile a primului-ministru al Australiei, John Gorton, la Washington și întrevederile avute aici cu președintele Nixon, secretarul de stat Rogers și cu alte oficialități ale cabinetului republican a fost dominată de problemele pe care le ridica reevaluarea de către guvernul de la Canberra a unora din angajamentele sale externe. Presa americană amintește că chiar în aceste zile în parlamentul australian au loc vii dezbateri în legătură cu bazele militare americane și apartenența țării la blocul militar ANZUS. „Dacă apartenența la ANZUS înseamnă acceptarea necondiționată a bazelor militare americane, care sporesc pericolul transformării țării într-o țintă a armelor nucleare — *declara un parlamentar australian* — atunci acest fragil consens al aliaților cu Statele Unite va fi greu de menținut". *Aceeași opinie este susținută și de o serie de cotidiene influente ca „The Melbourne Age", care subliniază faptul că pactul ANZUS* „nu are dreptul

CORESPONDENȚA DIN WASHINGTON DE LA C. ALEXANDROAIE

să impună Australiei nici un fel de obligații de a face orice cer Statele Unite în numele așa-ziselor interese ale securității militare colective". *La rîndul său, „The Sydney Morning Herald" se întreabă:* „Drept cine sîntem luați? A ceda intereselor blocului înseamnă a accepta instalarea de baze pentru rachetele nucleare americane în țara noastră fără măcar a dezbate problema în parlament", *iar „The Canberra Times" se pronunță într-un editorial pentru o „reexaminare imediată a alianței militare cu Statele Unite".* „Poporul australian dorește acum să știe, și are tot dreptul să știe, încotro mergem", *declara liderul grupului parlamentar al partidului laburist, F. C. Whitlam.*

Această stare de spirit care domină tot mai mult atmosfera politică australiană are drept cauză directă creșterea nemulțumirii, față de angrenarea țării în acțiuni străine intereselor poporului australian. Exemplul cel mai elocvent îl reprezintă Vietnamul.

Stîrnesc îngrijorare în unele cercuri politice de la Canberra și „planurile de perspectivă" ale Pentagonului în zona asiatică. Statele Unite nu fac nici un secret din intenția lor de a înlocui pactul militar SEATO (pe care „U. S. News and World Report" îl califică drept „o relicvă anacronică") și blocul ANZUS, apreciat drept „total ineficace", cu un pact mai larg, care să acopere „vidul" ce s-ar crea prin retragerea în 1971 a trupelor britanice de la Est de Suez.

Australia a făcut însă cunoscut Washingtonului încă înaintea vizitei lui Gorton că o asemenea propunere vine în contradicție cu tendința de a micșora angajamentele militare externe ale țării. Este semnificativ că în ajunul vizitei presa australiană a relatat amănunțit despre demonstrațiile de masă care au avut loc în diverse orașe ale țării pentru încetarea războiului din Vietnam și retragerea tuturor trupelor de pe teritoriul vietnamez, inclusiv a trupelor australiene.

Agenda convorbirilor premierului Gorton cu oficialitățile americane a fost, așadar, destul de încărcată. Potrivit unor observatori politici, în timpul convorbirilor premierul Gorton a lăsat clar să se înțeleagă faptul că nici vorbă nu poate fi despre o majorare a numărului trupelor australiene în Vietnam. Dimpotrivă, el ar fi exprimat președintelui Nixon dorința guvernului său de a-și retrage cei 8 000 de militari din Vietnam cît mai curînd posibil.

agențiile de presă transmit:

Președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Pompiliu Macovei, a sosit la Berlin pentru a face o vizită în R. D. Germană, la invitația ministrului culturii, Klaus Gysi. Miercuri dimineață, la Ministerul Culturii al R. D. Germane au început convorbirile dintre cei doi miniștri. A luat parte ambasadorul României în R. D. Germană, Nicolae Ghenea.

La Praga s-au desfășurat lucrările celui de-al doilea simpozion româno-cehoslovac al istoricilor. Principala temă dezbătută a constituit-o colaborarea dintre România și Cehoslovacia în perioada primului război mondial și în anii imediat următori. Delegația istoricilor români a fost condusă de acad. Andrei Oțetea.

Nikolai Podgornîi, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., va face, în cursul lunii mai, vizite oficiale prietenești în R.P.D. Coreeană și în R. P. Mongolă. (TASS).

Cea de-a doua masă rotundă a arhitecților din țările balcanice, la care au luat parte specialiști din Bulgaria, Cipru, Grecia, Iugoslavia, România și Turcia, s-a desfășurat la Atena.

Kim Ir Sen, președintele Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene, l-a primit pe președintele Senatului Republicii Chile, Salvador Allende Gossens, aflat într-o vizită la Phenian, transmite agenția ACTC.

O delegație din Republica Democrată Germană, în frunte cu Otto Winzer, ministrul afacerilor externe, a sosit la Bagdad într-o vizită oficială.

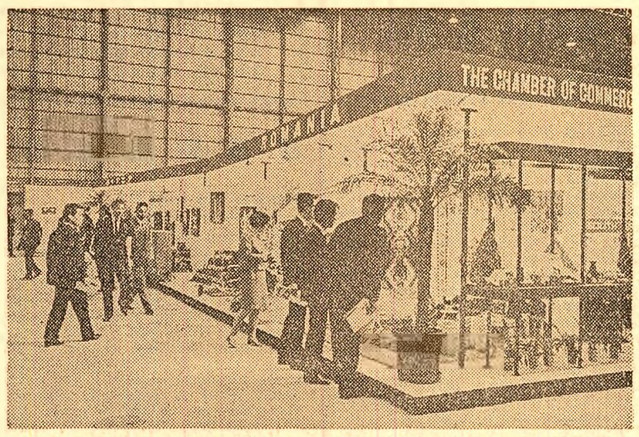

Pavilionul României la cea de-a 8-a ediție a Tîrgului internațional de la Tokio

În cadrul pregătirilor ce se fac pentru lansarea, la 18 mai, a navei cosmice „Apollo—10", în vederea unui zbor circumlunar, echipajul cabinei spațiale a participat marți la simularea unei „numărători inverse" și a unei lansări.

Astronautul american Frank Borman, comandantul misiunii spațiale „Apollo-8", care a efectuat prima călătorie circumlunară, și-a prezentat demisia din corpul cosmonauților, anunță agenția U.P.I. Borman va fi numit într-un post în cadrul programului NASA de creare a unor stații spațiale orbitale.

Întrevedere M. Spiliak – Indira Gandhi. Președintele Veceі Executive Federale a Iugoslaviei, Mika Spiliak, care a participat la funeraliile președintelui Indiei, a avut o întrevedere cu Indira Gandhi, primul ministru al Indiei.

Poliția vest-germană a identificat în persoana lui Jans Juergen Fuchs (26 de ani), funcționar de bancă, și Wolfgang Dietz, de aceeași vîrstă, fost secretar de tribunal, pe cei ce au atacat la 20 ianuarie depozitul de muniții de la Lebach. Armele și munițiile furate au fost îngropate în localitatea Bergzabern, ele urmînd să servească la șantajarea unor persoane.

Grupul parlamentar laburist, întrunit miercuri la Londra, s-a pronunțat energic împotriva proiectului de lege antisindicală a guvernului. Președintele grupului, Douglas Houghton, a adresat premierului Harold Wilson și ministrului muncii și productivității, Barbara Castle, „un adevărat ultimatum" (după expresia corespondenților de presă). Houghton a avertizat cabinetul britanic că deputații laburiști nu vor admite ca guvernul să pună în aplicare proiectul de lege menționat. El a subliniat în esență că proiectul de lege antisindical se va solda cu „dezintegrarea partidului, căderea guvernului și o catastrofă electorală", ținînd seama de ostilitatea crescîndă a deputaților față de proiect. Pe de altă parte, agențiile de presă relatează că în alegerile pentru consiliile municipale de luni și marți laburiștii au pierdut controlul în majoritatea consiliilor.

VENEZUELA

Inițiative de normalizare a vieții politice

CORESPONDENȚA DIN RIO DE JANEIRO DE LA V. OROS

În prima lună de după instalare, preocupările noului președinte al Venezuelei, Rafael Caldera, s-au îndreptat în mod deosebit spre împlinirea uneia din promisiunile „prioritare" făcute în cursul campaniei electorale. E vorba anume de ceea ce oficial se cheamă „pacificarea națională". Realitățile sociale și persecuțiile practicate de guvernele precedente față de forțele politice de stînga, incluzînd scoaterea în afara legii a unor grupări, au generat în Venezuela o mișcare de rezistență armată; iar cu cît mijloacele de exprimare a opoziției erau mai restrînse pe terenul legal, cu atît lupta armată primea noi contingente. În ciuda diverselor corpuri expeditionare trimise în munți, în ciuda finanțării lor substanțiale, a superiorității numerice și ca înzestrare cu armament, cîteva centre de rezistență continuă să acționeze și în prezent, îndeosebi în statele Falcón și Lara. Conform celor publicate în presă, guvernul Caldera a inițiat contacte cu mișcarea de gherilă, tratînd condițiile pentru „revenirea la legalitate". Surse competente informează că la tratativele preliminare au participat reprezentanți ai „Mișcării Revoluționare de Stînga", ca și ai grupului de partizani condus de Douglas Bravo. O ofertă de amnistiere pentru toți cei ce „depun armele" a fost transmisă recent prin intermediul guvernatorilor de state, afirmîndu-se că ulterior președintele ar urma să solicite Congresului național aprobarea unui decret de „amnistie amplă". Un comunicat al „Mișcării Revoluționare de Stînga" informa că lideri ai acestei grupări au realizat o întîlnire cu comandanți ai detașamentelor de partizani care acționează în statul Lara pentru a discuta ofertele guvernamentale de normalizare a vieții politice. Guvernatorul din Lara a transmis partizanilor că este împuternicit să negocieze cu ei „oricînd și în orice loc pe care îl doresc".

Pe linia măsurilor de normalizare politică se înscriu totodată recenta legalizare a Partidului Comunist din Venezuela, prin anularea de către președintele Caldera a unui decret promulgat acum șapte ani de Rómulo Betancourt; suspendarea proceselor intentate lui Pompeyo Márquez și Guillermo García Ponce, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.C. din Venezuela; amnistierea unui număr de alți patrioți.

După o campanie electorală caracterizată prin denunțarea gravelor anomalii existente în domeniul politic, economic și social, oficialitățile guvernamentale se află în fața etapei îndeplinirii promisiunilor, corijării a ceea ce au criticat la predecesorii lor; pe terenul politic au de onorat promisiunea textuală de „a trece de la o democrație reprezentativă formală și superficială, la una substanțială și profundă". Aceasta presupune crearea unui cadru în care să aibă un cuvînt de spus toate forțele identificate cu interesele naționale ale Venezuelei. Într-o recentă reuniune a Biroului Politic al C.C. al P.C. din Venezuela, ce s-a desfășurat imediat după legalizare, s-a subliniat că partidul comunist este hotărît să militeze împreună cu toate forțele progresiste din țară în vederea organizării unei opoziții democratice legale, în cadrul Congresului.

La rîndul lor, sectoarele economic și social așteaptă reforme structurale care să descătușeze potențialul de dezvoltare al țării și concomitent să reducă discrepanțele sociale.

Moștenirea preluată ridică în fața noii administrații dificultăți mari: existența a circa 400 de mii șomeri la o populație de nouă milioane locuitori, un sector productiv redus la numai 30 la sută din totalul populației, distribuția inechitabilă a veniturilor. Pături din cele mai largi sînt interesate în remedierea acestor stări de lucruri și în această privință se pun mari speranțe în promisiunile noii administrații, destul de consistente după standardul latino-american. Optimismul oficial e mare. Echipa de experți care a lucrat un an și jumătate la elaborarea programului de guvernare afirmă că există condiții de a se trece la realizări concrete.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii 49.369